



UOHSX009BO7V

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0042/2017/VZ-08384/2017/532/ZČa

Brno: 9. března 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 26. 1. 2017 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Dopravní podnik Ostrava a.s., IČO 61974757, se sídlem Poděbradova 494/2, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 9. 2. 2017 společností MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 28305043, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno,
- navrhovatel – Krnovské opravny a strojírny s.r.o., IČO 46581146, se sídlem Stará Ježnická 1556/1, Pod Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 16. 2. 2017 JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem, ev. č. ČAK 04993, se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha - Smíchov,
- vybraný uchazeč – Stadler Bussnang AG, IČO CH-440.3.000.189-5, se sídlem Ernst-Stadler-Strasse 4, 9565 Bussnang, Švýcarsko, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 29. 7. 2016 Mgr. Tomášem Zachou, advokátem, ev. č. ČAK 10038, se sídlem Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1,

ve věci návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy uzavřené dne 30. 12. 2016 mezi zadavatelem – Dopravní podnik Ostrava a.s., IČO 61974757, se sídlem Poděbradova 494/2, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 9. 2. 2017 společností MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 28305043, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno, a vybraným uchazečem – Stadler Bussnang AG, IČO CH-440.3.000.189-5, se sídlem Ernst-Stadler-Strasse 4, 9565 Bussnang, Švýcarsko, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne

29. 7. 2016 Mgr. Tomášem Zachou, advokátem, ev. č. ČAK 10038, se sídlem Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1, jejímž předmětem je realizace předmětu plnění veřejné zakázky „Dodávka 40 ks nových nízkopodlažních středněkapacitních tramvají“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 7. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 7. 2016 pod ev. č. 642925, ve znění oprav uveřejněných dne 23. 8. 2016, dne 7. 9. 2016, dne 21. 9. 2016, dne 3. 10. 2016 a dne 12. 10. 2016 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 30. 7. 2016 pod ev. č. 2016/S 146-265306, ve znění oprav uveřejněných dne 26. 8. 2016 pod ev. č. 2016/S 164-296414, dne 10. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 175-315506, dne 24. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 185-333336, dne 7. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 194-350587 a dne 12. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S197-355479,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – Krnovské opravny a strojírny s.r.o., IČO 46581146, se sídlem Stará Ježnická 1556/1, Pod Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov – na uložení zakazu plnění smlouvy uzavřené dne 30. 12. 2016 mezi zadavatelem – Dopravní podnik Ostrava a.s., IČO 61974757, se sídlem Poděbradova 494/2, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, a vybraným uchazečem – Stadler Bussnang AG, IČO CH-440.3.000.189-5, se sídlem Ernst-Stadler-Strasse 4, 9565 Bussnang, Švýcarsko, za účelem realizace předmětu plnění veřejné zakázky „Dodávka 40 ks nových nízkopodlažních středněkapacitních tramvají“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 7. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 7. 2016 pod ev. č. 642925, ve znění oprav uveřejněných dne 23. 8. 2016, dne 7. 9. 2016, dne 21. 9. 2016, dne 3. 10. 2016 a dne 12. 10. 2016 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 30. 7. 2016 pod ev. č. 2016/S 146-265306, ve znění oprav uveřejněných dne 26. 8. 2016 pod ev. č. 2016/S 164-296414, dne 10. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 175-315506, dne 24. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 185-333336, dne 7. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 194-350587 a dne 12. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 197-355479, se podle ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Dopravní podnik Ostrava a.s., IČO 61974757, se sídlem Poděbradova 494/2, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 9. 2. 2017 společností MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 28305043, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno (dále jen „zadavatel“), zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) zadávací řízení na veřejnou zakázku „Dodávka 40 ks nových nízkopodlažních středněkapacitních tramvají“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 7. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 7. 2016 pod ev. č. 642925, ve znění oprav uveřejněných dne 23. 8. 2016, dne 7. 9. 2016, dne 21. 9. 2016, dne 3. 10. 2016 a dne 12. 10. 2016 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 30. 7. 2016 pod ev. č. 2016/S 146-265306, ve znění oprav uveřejněných dne 26. 8. 2016 pod ev. č. 2016/S 164-296414, dne 10. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 175-315506, dne 24. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 185-333336,

dne 7. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 194-350587 a dne 12. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 197-355479 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. V bodu 1.1 článku 1. „Vymezení předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace je vymezen předmět šetřené veřejné zakázky jako „*Dodávka nejvýše 40 ks nových tramvají do 25m délky (dále také jen „vozidla“ nebo „tramvaje“)* vyrobené a dodané v rozsahu uvedeném v příloze č. 3 – *Specifikace předmětu plnění této zadávací dokumentace, vč. vybavení a požadavků stanovených zadavatelem. (...)*“.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem stanovena v článku II.2.1) oznámení o zakázce uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 7. 2016 ve výši 1 400 000 000 Kč bez DPH.
4. Zadavatel v bodu 5.1. článku 5. „Hodnotící kritéria“ zadávací dokumentace stanovil, že základním hodnotícím kritériem pro zadání šetřené veřejné zakázky bude ekonomická výhodnost nabídky.
5. Jak vyplývá z protokolu o 1. jednání hodnotící komise ze dne 25. 10. 2016, obdržel zadavatel v tomto zadávacím řízení dvě nabídky, a to nabídku vybraného uchazeče – Stadler Bussnang AG, IČO CH-440.3.000.189-5, se sídlem Ernst-Stadler-Strasse 4, 9565 Bussnang, Švýcarsko, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 29. 7. 2016 Mgr. Tomášem Zachou, advokátem, ev. č. ČAK 10038, Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1 (dále jen „vybraný uchazeč“), a navrhovatele – Krnovské opravny a strojírny s.r.o., IČO 46581146, se sídlem Stará Ježnická 1556/1, Pod Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 16. 2. 2017 JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem, ev. č. ČAK 04993, se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha - Smíchov (dále jen „navrhovatel“).
6. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 21. 11. 2016 vyplývá, že žádná z nabídek nebyla z předmětného zadávacího řízení vyřazena, přičemž hodnotící komise vyhodnotila nabídku vybraného uchazeče jako ekonomicky nejvýhodnější.
7. Dne 25. 11. 2016 zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky vybraného uchazeče.
8. Následně podal navrhovatel proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a proti dalším úkonům zadavatele námitky ze dne 8. 12. 2016, které byly zadavateli doručeny dne 9. 12. 2016.
9. Zadavatel rozhodnutím ze dne 19. 12. 2016, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, podaným námitkám navrhovatele nevyhověl.
10. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a proti dalším úkonům zadavatele podala námitky i společnost – VKV Praha s.r.o., IČO 25062590, se sídlem Slunečná 2101/2, Strašnice, 100 00 Praha 10 (dále jen „VKV Praha s.r.o.“). Námitky společnosti VKV Praha s.r.o. ze dne 8. 12. 2016 byly zadavateli doručeny dne 9. 12. 2016. Na tomto místě je nezbytné zdůraznit skutečnost, že jmenovaná společnost nepodala v šetřené veřejné zakázce nabídku a tudíž se ani nezúčastnila předmětného zadávacího řízení.
11. Dne 19. 12. 2016 zadavatel odeslal společnosti VKV Praha s.r.o. „Oznámení o nerozhodování o námitkách“, které jí bylo doručeno téhož dne, v němž zadavatel uvádí, že o podaných námitkách společnosti VKV Praha s.r.o. nerozhodl, a to z důvodu nedostatku aktivní legitimace této společnosti k jejich podání.
12. Pro úplnost se na tomto místě jeví případné poznamenat, že vzhledem k tomu, že společnost VKV Praha s.r.o. nepovažovala postup zadavatele za zákonný, podala dne 22. 12. 2016 návrh

na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgánu příslušnému podle ustanovení § 112 zákona k výkonu dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh. Předmětné správní řízení vedené pod sp. zn. S0764/2016/VZ Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0764/2016/VZ-00589/2017/532/MOn ze dne 9. 1. 2017 (dále jen „usnesení“) v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavil, neboť žádost společnosti VKV Praha s.r.o., tj. návrh ze dne 22. 12. 2016, se stala zjevně bezpředmětnou, a to vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel dne 30. 12. 2016 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Jako obiter dictum se pak Úřad vyjádřil k problematice aktivní legitimace společnosti VKV Praha s.r.o. k podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele.

13. Dne 30. 12. 2016 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem na výše uvedený předmět plnění veřejné zakázky smlouvu.
14. Dne 26. 1. 2017 obdržel Úřad od navrhovatele návrh z téhož dne na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené dne 30. 12. 2016 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem v předmětném zadávacím řízení.

Obsah návrhu navrhovatele

15. Navrhovatel v doručeném návrhu předně uvádí, že proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky byly podány námitky, a to jak navrhovatelem, tak společností VKV Praha s.r.o. Zadavatel dne 19. 12. 2016 rozhodl o nevyhovění námitkám podaným navrhovatelem a ve vztahu k námitkám společnosti VKV Praha s.r.o. zadavatel o těchto námitkách nerozhodl. Následně dne 22. 12. 2016 společnost VKV Praha s.r.o. doručila Úřadu návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v této věci. Navrhovatel je přesvědčen, že s ohledem na tyto skutečnosti zadavatel nebyl oprávněn ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o., tj. do 23. 1. 2017 uzavřít smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky. Zadavatel ovšem již dne 30. 12. 2016 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, přičemž následně Úřad správní řízení zahájené na návrh společnosti VKV Praha s.r.o. zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
16. Navrhovatel má v šetřeném případě za to, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť nedodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, a současně se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona, když smlouvu na veřejnou zakázku uzavřel v rozporu s § 111 odst. 5 zákona. Navrhovatel na základě výše uvedených údajů navrhuje uložení zákazu plnění smlouvy dle § 114 odst. 2 písm. b) zákona.
17. V další části návrhu uvádí navrhovatel ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona následující.
18. Navrhovatel se domnívá, že vybraný uchazeč nebyl v rozporu se zákonem vyloučen ze zadávacího řízení, přestože jeho nabídka nesplňuje zákonné požadavky a požadavky zadavatele stanovené v zadávacích podmínkách. Nabídka vybraného uchazeče tudíž neměla být předmětem hodnocení nabídek, neboť ten v cenovém rozpadu uvedl odlišnou celkovou nabídkovou cenu (v krycím listu je uvedena částka 4 880 000 Kč bez DPH, zatímco v návrhu smlouvy je uvedena částka 5 880 000 Kč bez DPH). V bodu 2.1. zadávací dokumentace je přitom uvedeno, že celková nabídková cena musí být stanovena jako součet hodnot tam

uvedených, přičemž tento požadavek zadavatele splněný nebyl, když součet oceněných položek uvedených v čl. 7 bod 7.1 návrhu smlouvy neodpovídá položce „nabídková cena celkem“. Nabídka vybraného uchazeče tak měla být podle názoru navrhovatele v souladu s § 76 odst. 1 zákona vyřazena a zadavatel měl rozhodnout o vyloučení vybraného uchazeče ze zadávacího řízení. Toto pochybení dle názoru navrhovatele nešlo odstranit v rámci institutu vysvětlení nabídky ve smyslu § 76 odst. 3 zákona, neboť ten není určen k nápravě evidentních cenových rozporů (v tomto případě ve třech položkách, tj. v ceně bez DPH za servis, v celkové nabídkové ceně bez DPH a celkové nabídkové ceně s DPH). Navrhovatel je tedy přesvědčen, že přestože zadavatel písemně vyzval vybraného uchazeče k vysvětlení jeho nabídky, rozpor v nabídkové ceně tímto institutem zhojen být nemohl. V souvislosti s výše uvedeným navrhovatel k postupu podle § 76 odst. 3 zákona odkazuje např. na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R2/2012/VZ-8044/2012/310/MMI ze dne 10. 5. 2012 nebo rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S729/2012/VZ-6199/2013/513/PPo ze dne 8. 4. 2013.

19. Navrhovatel dále uvádí, že dikce § 97 odst. 11 zákona odkazuje na § 77 zákona, když stanoví, že po ukončení elektronické aukce hodnotící komise posoudí nabídkové ceny podle § 77 zákona, tj. ve vztahu k mimořádně nízké nabídkové ceně. V šetřeném případě se podle navrhovatele hodnotící komise posouzením nízkých nabídkových cen ovšem vůbec nezabývala. Posouzení nabídek z hlediska existence mimořádné nízké nabídkové ceny je přitom zcela nezbytnou a povinnou součástí celého procesu posouzení a hodnocení nabídek. V této souvislosti navrhovatel odkazuje např. na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0680/2013/VZ-13926/2015/521/KMz ze dne 11. 6. 2015, rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S500/2012/VZ-2307/2013/522/VFr ze dne 5. 2. 2013, nebo rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0405,0417/2015/VZ-26435/2015/532/ZČa ze dne 4. 9. 2015. Navrhovatel je přesvědčen, že zde existovaly relevantní indicie nasvědčující tomu, že nabídková cena vybraného uchazeče je ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky mimořádně nízká, přičemž tyto dále podrobněji v návrhu popisuje.
20. Navrhovatel dále namítá ne odbornost členů hodnotící komise a tudíž porušení ustanovení § 74 odst. 3 zákona, neboť hodnotící komise musí mít nejméně jednu třetinu členů s příslušnou odborností k předmětu veřejné zakázky, pokud je to odůvodněno předmětem veřejné zakázky. Navrhovatel je toho názoru, že předmět plnění šetřené veřejné zakázky je velmi specifický, tudíž odbornost členů hodnotící komise by se měla vztahovat ke schopnosti posoudit technickou stránku předmětu této veřejné zakázky. Příмым důsledkem tohoto protiprávního stavu ve vztahu k ne odbornosti členů hodnotící komise je podle přesvědčení navrhovatele i ta skutečnost, že vybraný uchazeč nabídl ve své nabídce tramvaj jiných technických parametrů, než které doposud vyráběl a dodával na relevantním západním trhu, z něhož má za účelem splnění technických kvalifikačních předpokladů i příslušné reference. Navrhovatel uvádí, že tramvaj nabízená vybraným uchazečem zatím byla dle veřejně dostupných informací vyrobena v 1 kuse jako prototyp, který je navíc o cca 3 metry kratší, než tramvaje, které uchazeč doposud vyráběl a dodával na relevantní trhy. Za předpokladu, že by hodnotící komise nebyla ustanovena zadavatelem tak, aby její složení odpovídalo požadavkům § 74 odst. 3 zákona, je dle názoru navrhovatele nutné veškeré její úkony učiněné v zadávacím řízení považovat za nezákonné. V této věci navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S67/2011/VZ-6172/ 2011/510/MLa ze dne 16. 6. 2011.
21. Navrhovatel dále považuje jednotlivé úkony zadavatele po proběhlé elektronické aukci v hrubém rozporu se základními zásadami stanovenými v § 6 odst. 1 zákona, zejména zásadou transparentnosti. Navrhovatel uvádí, že v regionálních i zahraničních médiích nebo

na sociálních sítích byla zpráva o vítězi zadávacího řízení uveřejněna dříve, než samotný zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a oznámil výběr uchazečům. Rovněž je navrhovatel přesvědčen, že zde byla hrubým způsobem porušena i další zásada, a to zásada rovného zacházení, neboť, jak vyplývá z informací uvedených v tisku, JUDr. Lukáš Semerák, který je členem dozorčí rady zadavatele, přesvědčoval vybraného uchazeče, aby se přihlásil do zadávacího řízení. V neposlední řadě je pak dle navrhovatele v souvislosti s výše uvedeným nutno upozornit na zákonem danou povinnost mlčenlivosti, kterou jednotlivým členům hodnotící komise ukládá ustanovení § 75 odst. 6 zákona. V této souvislosti navrhovatel odkazuje na rozsudky Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Ca 166/2005 ze dne 14. 5. 2007 a sp. zn. 62 Ca 31/2008 ze dne 19. 1. 2010.

22. Navrhovatel má dále za to, že zadavatel vymezil zadávací podmínky v rozporu s § 6 odst. 1 zákona. Navrhovatel popisuje, že zadavatel zvolil pro hodnocení nabídek dle § 78 a § 79 zákona základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž stanovil tři dílčí hodnotící kritéria. Nastavení dílčího hodnotícího kritéria C – „Úroveň technických podmínek středněkapacitních tramvají“ ovšem dle názoru navrhovatele neodráží ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž toto kritérium nebylo žádným způsobem odůvodněno. Navrhovatel si je vědom skutečnosti, že nepodal námitky proti zadávacím podmínkám v zákonem stanovené lhůtě, má ovšem zároveň za to, že zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace mají být respektovány v průběhu celého zadávacího řízení. Po podrobném rozboru jednotlivých dílčích technických kritérií se navrhovatel domnívá, že některé ze zadávacích podmínek měly diskriminační charakter s dopady na výsledek zadávacího řízení. Podle navrhovatele existuje důvodné podezření, že zadávací podmínky mohly být více adjustovány na tramvaj od vybraného uchazeče, když některé méně typické parametry zadávacího řízení jsou splňovány právě jen tramvají vybraného uchazeče, přičemž tyto parametry pak navrhovatel v návrhu podrobněji popisuje.
23. Navrhovatel dále namítá, že rozhodnutí zadavatele o jeho námitkách bylo učiněno v rozporu se zákonem, neboť zadavatel se vůbec nevypořádal s konkrétními námitkami navrhovatele a dostatečně nezdůvodnil, proč nelze těmto námitkám vyhovět. Tímto svým postupem tak zadavatel dle navrhovatele nedostal své povinnosti uvést důvody, proč vzneseným námitkám nevyhovuje, jak mu to ukládá díkce § 111 odst. 1 zákona, a své rozhodnutí tak zadavatel zatížil vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Zadavatel se sice formálně vyjadřuje k jednotlivým bodům, ale podle názoru navrhovatele pouze v obecné rovině. Zadavatel se v rozhodnutí o námitkách navrhovatele sice pokusil o vypořádání se s námitkou týkající se mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného uchazeče, avšak tato argumentace zadavatele není již dle navrhovatele uvedena ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, která tak ve smyslu § 80 odst. 1 zákona trpí z tohoto důvodu vadou.
24. V další části návrhu uvádí navrhovatel ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona zadavatelem následující.
25. Navrhovatel má za to, že společnost VKV Praha s.r.o. doručila dne 9. 12. 2016 zadavateli řádně zdůvodněné námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel o těchto námitkách ovšem nerozhodl, pouze je odmítl, o čemž byl navrhovatel informován přípisem ze dne 19. 12. 2016. Následně dne 22. 12. 2016 společnost VKV Praha s.r.o. doručila Úřadu návrh na přezkoumání úkonů zadavatele ve výše uvedené věci. Z právě řečeného dle navrhovatele jednoznačně vyplývá, že pokud zadavatel nerozhodl o námitkách této společnosti, tak platí, že námitkám nevyhověl. Podle názoru navrhovatele je zde zcela irelevantní důvod, pro který o námitkách nebylo rozhodnuto. Pokud zadavatel nerozhodl o

námítkách z důvodů jím tvrzeného nedostatku aktivní legitimace, byť tak vůči společnosti VKV Praha s.r.o. učinil včas, má se dle navrhovatele zato, že námitce nevyhověl. Navrhovatel se domnívá, že i pro tento případ musí platit zákaz uzavření smlouvy ve lhůtě 45 dnů od doručení námitek zadavateli. Pokud by byl výklad tohoto ustanovení jiný, a to i ohledně důsledků uzavření smlouvy s vybraných uchazečem, pak by celé ustanovení ve svém celku a ve vztahu k jeho základnímu zákonem sledovanému účelu neuzavřít ve lhůtě 45 dnů smlouvu, nedávalo dle navrhovatele smysl. Zákonem stanovená povinnost neuzavřít smlouvu po tuto dobu by se totiž podle názoru navrhovatele dala ze strany zadavatele velmi snadno a účelově obcházet tím, že námitka je buď odmítnuta, nebo o ní nebylo zadavatelem rozhodnuto. Navrhovatel má za to, že tímto protiprávním postupem zadavatele by tak bylo společnosti VKV Praha s.r.o. a potažmo i navrhovateli upřeno jeho zákonné právo na přezkoumání rozhodnutí zadavatele ze strany Úřadu, a to ještě v době, kdy nebyla uzavřena smlouva a kdy tedy Úřad může v rámci předběžného opatření zadavateli zakázat uzavření této smlouvy do doby, než je ve věci meritorně rozhodnuto v rámci správního řízení. Avšak v okamžiku, kdy zadavatel čistě účelově ve vztahu k dalším protiprávním kroků směřujícím k uzavření smlouvy pouze podané námitky odmítl, navodil si tak dle navrhovatele zadavatel jemu vyhovující situaci, aby mohl bez ohledu na řádně a včas podaný návrh, následně uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem. Důsledkem takto zadavatelem navozeného postupu je ta skutečnost, že Úřad dne 9. 1. 2017 v dané věci správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil, jelikož se dle Úřadu stal návrh zjevně bezpředmětným. S ohledem na shora uvedené skutečnosti je nutno dle navrhovatele konstatovat, že zadavatel nebyl oprávněn ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o., tj. do 23. 1. 2017, uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Navrhovatel uzavírá, že zadavatel tak porušil zákaz stanovený v § 111 odst. 5 zákona a dopustil se tak správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. d) zákona.

26. Navrhovatel je přesvědčen, že mu v důsledku výše uvedených pochybení zadavatele vznikla újma na jeho právech, neboť předmětné hrubé porušení zákona zadavatelem má zásadní vliv na rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky. Navrhovatel tvrdí, že jeho nabídka by za dodržení zákonného postupu v zadávacím řízení mohla být v souladu s § 81 odst. 1 písm. a) zákona vybrána jako nejvhodnější a zadavatel by následně mohl s navrhovatelem uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Navrhovateli tak údajně vznikne škoda představující ušlý zisk, který by získal z plnění veřejné zakázky.
27. Na základě výše uvedených skutečností je navrhovatel přesvědčen o tom, že jsou splněny všechny podmínky pro uložení zákazu plnění smlouvy, tj. že neexistují žádné „důvody hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem“, které by vyžadovaly další pokračování plnění smlouvy. Za daných podmínek tedy nelze dle navrhovatele z ničeho dovodit, že by zákaz plnění smlouvy mohl být v rozporu s veřejným zájmem.
28. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se navrhovatel domáhá, aby Úřad uložil podle § 118 odst. 2 písm. b) zákona zadavateli zákaz plnění smlouvy, která byla uzavřena dne 30. 12. 2016 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

29. Dnem 26. 1. 2017, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle ustanovení § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy.

30. O zahájení správního řízení informoval Úřad účastníky řízení dopisem č. j. ÚOHS-S0042/2017/VZ-03036/2017/532/ZČa ze dne 30.1.2017. V citovaném oznámení Úřad mimo jiné zadavatele upozornil, že v souladu s § 114 odst. 6 zákona je povinen zaslat Úřadu své vyjádření k obdržnému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat příslušnou dokumentaci o veřejné zakázce. Dále byl zadavatel upozorněn, že je povinen současně označit případné důvody pro pokračování plnění smlouvy ve smyslu § 118 odst. 3 zákona.
31. Účastníkem správního řízení podle § 116 zákona je:
- zadavatel,
 - navrhovatel a
 - vybraný uchazeč.
32. Dne 21.2.2017 bylo navrhovateli umožněno nahlédnutí do správního spisu tohoto správního řízení.
33. Usnesením č. j. ÚOHS-S0042/2017/VZ-06926/2017/532/ZČa ze dne 23. 2. 2017 Úřad stanovil podle § 117c odst. 3 zákona účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Vyjádření zadavatele ze dne 9. 2. 2017

34. Zadavatel nejprve zrekapituloval kroky navrhovatele a společnosti VKV Praha s.r.o., kterými tyto osoby napadaly postup zadavatele v zadávacím řízení. Zadavatel uvedl, že dne 9. 12. 2016 obdržel dvě samostatná, avšak obsahově totožná podání ze strany společnosti VKV Praha s.r.o. a ze strany navrhovatele, směřující proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a proti dalším úkonům zadavatele. Podání navrhovatele zadavatel vyhodnotil jako řádné námitky ve smyslu § 110 odst. 1 zákona a jako takové je v souladu s § 111 odst. 1 zákona přezkoumal v celém jejich rozsahu, přičemž jim následně nevyhověl. V případě námitek společnosti VKV Praha s.r.o. zadavatel dospěl k závěru, že daná osoba nebyla podle § 110 odst. 1 zákona oprávněna k jejich podání a uvedený úkon z tohoto důvodu neposoudil jako námitky ve smyslu zákona. Vzhledem k právě řečenému zadavatel tedy o námitkách této společnosti nerozhodl s argumentem, že „(...) uvedené námitky nepředstavují, z důvodu nedostatku aktivní legitimace VKV Praha k jejich podání, úkon dle ZVZ a zadavateli proto nevzniká povinnost jejich vypořádání způsobem předpokládaným v ZVZ“. Zadavatel sděluje, že i nadále setrvává v přesvědčení, že pokud zákon umožňuje námitky podat pouze dodavateli, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky, pak úkon osoby, která takovým dodavatelem není, respektive to není z jakéhokoliv úkonu patrné, není možné považovat za námitky podle zákona. Zadavatel má za to, že podáním námitek této společnosti tak nemohla být ani aktivována blokační doba podle § 111 odst. 5 zákona, neboť ta se v šetřeném případě odvíjela pouze od námitek podaných navrhovatelem. Zadavatel v této věci odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S0509/2015/VZ-26357/2015/523/LKa ze dne 4. 9. 2015 potvrzené rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. R309/2015/VZ-25364/2016/321/Oho ze dne 16. 6. 2016.
35. Zadavatel doplňuje, že dne 23. 12. 2016 podala společnost VKV Praha s.r.o. návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v této věci. Naopak navrhovatel návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu nepodal. Zadavatel uvádí, že v šetřeném případě lhůta k podání návrhu podle § 114 odst. 1 zákona navrhovateli marně uplynula dne 29. 12. 2016 a tímto

současně uplynula i blokační doba, která plynula ode dne, kdy zadavatel námitkám navrhovatele nevyhověl. Zadavatel následně uzavřel s vybraným uchazečem dne 30. 12. 2016 smlouvu na plnění veřejné zakázky a poté Úřad správní řízení zahájené na návrh společnosti VKV Praha s.r.o. zastavil, neboť po uzavření smlouvy se žádosti společnosti VKV Praha s.r.o. na uložení nápravného opatření a uložení předběžného opatření staly zjevně bezpředmětnými. Zadavatel v dalším odkazuje na předmětné pravomocné usnesení č. j. ÚOHS-S0764/2016/VZ-00589/2017/532/MOn ze dne 9. 1. 2017, kde Úřad jako obiter dictum uvedl, že společnost VKV Praha s.r.o. nebyla dodavatelem, který má nebo měl zájem na získání veřejné zakázky.

36. Zadavatel k námitce uzavření smlouvy v rozporu s § 111 odst. 5 zákona uvádí podrobněji následující. Zadavatel předně zdůrazňuje, že smlouvu na plnění veřejné zakázky uzavřel až poté, co navrhovateli marně uplynula lhůta pro podání návrhu podle § 114 odst. 1 zákona. Zadavatel opakuje, že společnost VKV Praha s.r.o. nepodala námitky podle § 110 odst. 1 zákona, neboť není „stěžovatelem“ ve smyslu tohoto ustanovení zákona; z tohoto důvodu tyto námitky nepředstavují úkon, s nímž by zákon spojoval jakékoli účinky a nemohla být tudíž v souvislosti s tímto úkonem ani aplikována úprava § 111 odst. 5 zákona. Zadavatel zdůrazňuje, že námitky ve smyslu zákona je podle § 110 odst. 1 zákona oprávněn podat pouze dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, přičemž pro dodavatele naplňujícího tato kritéria pak zákon používá legislativní zkratku „stěžovatel“, s níž dále operuje. Zadavatel připomíná, že § 111 zákona normuje postup zadavatele při přezkoumání námitek a zná tyto způsoby vypořádání námitek: vyhovění, nevyhovění, nerozhodování. Podle § 110 odst. 7 zákona pak zadavatel námitky neobsahující příslušné náležitosti odmítne. Uvedené způsoby vypořádání námitek jsou však podle zadavatele relevantní pouze v případě námitek aprobovaných zákonem, tj. námitek podaných dodavatelem splňujícím podmínky stanovené v § 110 odst. 1 zákona, tj. stěžovatelem. Uvedené dle zadavatele vyplývá již z toho, že všechna ustanovení zákona upravující vypořádání námitek, pracují právě s pojmem „stěžovatel“ a odkazují tak na námitky podle § 110 odst. 1 zákona. Zadavatel sděluje, že pokud tedy osoba, která není stěžovatelem ve smyslu daného ustanovení, učiní podání, které označí jako námitky, pak se nejedná o námitky, které by zadavatel vypořádával některým ze způsobů předpokládaných v zákoně. Ustanovení § 111 odst. 5 zákona, jehož porušení se navrhovatel domáhá, ve své dispozici podle názoru zadavatele jasně stanoví, že podmínkou, která podmiňuje zákaz uzavření smlouvy v příslušných lhůtách, je nevyhovění námitkám. Jak přitom dle zadavatele vyplývá z výše uvedeného výkladu, vyhovět nebo nevyhovět lze pouze řádným námitkám podle § 110 odst. 1 zákona. Zadavatel je tak přesvědčen, že postupoval správně, když námitky věcně nepřezkoumal a nepřistoupil k nevyhovění námitkám ve smyslu § 111 odst. 1 zákona, ale společnost VKV Praha s.r.o. pouze informoval o tom, že nejde o úkon podle zákona. Zadavatel se domnívá, že pokud postupoval zcela správně tak, že nepřistoupil k věcnému přezkumu, pak nemohla být naplněna dispozice podle § 111 odst. 5 zákona a od úkonu společnosti VKV Praha s.r.o. se tak nemohla odvíjet nemožnost uzavření smlouvy. Podle zadavatele tedy neplatí, že by námitky odmítl, případně jim nevyhověl, jak se snaží v návrhu tvrdit navrhovatel. Zadavatel odmítá argumentaci navrhovatele, že by si měl „odmítnutím“ námitek účelově navodit jemu vyhovující situaci, aby mohl, dle názoru navrhovatele bez ohledu na řádně a včas podaný návrh společnosti VKV Praha s.r.o., uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem. K domněnce navrhovatele, že by tak mohlo docházet ke zneužívání tohoto postupu zadavateli a dodavatelům by tak bylo odepřeno právo domáhat

se přezkoumání úkonů zadavatele ze strany Úřadu, zadavatel sděluje, že pokud by v hypotetické situaci námitky vypořádal účelově v rozporu se zákonem a následně by uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, vystavil by se riziku postihu za spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona a § 120 odst. 1 písm. d) zákona a Úřad by i tak mohl stále na základě návrhu rozhodnout o zákazu plnění z předmětné smlouvy.

37. Zadavatel ve věci vyjadřuje svůj názor, že pravým důvodem pro tento postup navrhovatele a společnosti VKV Praha s.r.o. byla snaha dosáhnout přezkumu postupu zadavatele v zadávacím řízení bez nutnosti platit kauci z nabídkové ceny navrhovatele, tj. kauci ve výši 10 000 000 Kč. Vzhledem k tomu, že navrhovatel promarnil možnost domáhat se tohoto přezkumu ve správním řízení zahájeném na návrh podle § 114 odst. 1 zákona, snaží se podle zadavatele nyní vše účelově „dohnat“ prostřednictvím tohoto návrhu na zákaz plnění smlouvy podle § 114 odst. 2 zákona. Již z výše uvedené rekapitulace je ovšem dle zadavatele evidentní, že smlouva s vybraným uchazečem nebyla uzavřena v rozporu s § 111 odst. 5 zákona, a nebyl tak zadavatelem spáchán správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona jako jeden z předpokladů pro navrhované uložení zákazu plnění smlouvy podle § 118 odst. 2 písm. b) zákona.
38. Ačkoli je podle názoru zadavatele s ohledem na výše uvedené zjišťování naplnění druhého z předpokladů pro uložení zákazu plnění smlouvy spočívajícího ve spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem, nadbytečné, vyjadřuje se dále ve svém vyjádření rovněž k dalším tvrzením o jeho pochybeních uvedených v návrhu.
39. K namítanému nesprávnému posouzení nabídky vybraného uchazeče zadavatel konstatuje, že při otevírání obálek bylo v protokolu o otevírání obálek zaznamenáno, že vybraný uchazeč uvedl odlišnou cenu za servisní přípravky pro vozidla na krycím listu a v příslušném článku návrhu smlouvy doloženého v nabídce. Z tohoto důvodu byl vybraný uchazeč vyzván k vysvětlení příslušné nejasnosti postupem podle § 76 odst. 3 zákona. Zadavatel sděluje, že vybraný uchazeč k vysvětlení předmětné nejasnosti uvedl, že v „(...) návrhu kupní smlouvy je písářská chyba - správně má být uvedena cena za servisní přípravky pro vozidla (1 sada) shodná s cenou uvedenou v krycím listě nabídky, tedy ve výši 4.880.000,- Kč.“ Hodnotící komise následně konstatovala, že uvedené vysvětlení akceptuje s tím, že dílčí administrativní pochybení vybraného uchazeče nemá vliv na výši celkové nabídkové ceny čtené při otevírání obálek ani na hodnocení nabídek. Zadavatel má tak za to, že mu nebyla nabídnuta žádná nová či upravená hodnota, jelikož celkově z nabídky bylo zřejmé, že příslušná část ceny je toliko na jednom místě nabídky částečně vadně uvedená (cena za servisní přípravky v návrhu smlouvy ve výši 5 880 000 Kč) a celková nabídková cena čtená při otevírání nabídek uvedená na krycím listu a v návrhu smlouvy byla stanovena a počítá s cenou za servisní přípravky ve výši 4 880 000 Kč (tj. se správnou cenou uvedenou na krycím listu). Zadavatel tudíž trvá na svém názoru, že předmětná chyba byla zcela zřejmá a v souladu se soudní rozhodovací praxí lehce odstranitelná. Zadavatel k institutu vysvětlení nejasností odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 10/2013-57 ze dne 10. 12. 2014.
40. K namítanému posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny po skončení elektronické aukce zadavatel uvádí, že na základě skutečností uvedených v námitkách prověřil postup hodnotící komise, tj. zda hodnotící komise skutečně při posouzení nabídek postupovala v souladu s § 97 odst. 11 zákona ve spojení s § 77 zákona. Zadavatel se ovšem po prověření postupu hodnotící komise s těmito námitkami neztotožňuje, přičemž zdůrazňuje, že postup navrhovatele napadajícího mimořádně nízkou nabídkovou cenu vybraného uchazeče za situace, kdy sám nabídl nabídkovou cenu nižší, svědčí spíše o účelovosti jeho kroku.

Zadavatel sděluje, že z materiálů vypracovaných hodnotící komisí v průběhu posuzování a hodnocení nabídek vyplývá, že hodnotící komise postupovala v souladu se zákonem, když po skončení elektronické aukce přistoupila k posouzení nabídkových cen uchazečů vzešlých z elektronické aukce a dospěla k závěru, že obě ceny jsou reálné a odpovídají tržním podmínkám. Zadavatel uvádí, že ani u jednoho z uchazečů hodnotící komise nenabyla důvodné podezření, že by tento předložil ceny, za které není možno zakázku realizovat (což je pochopitelné, vzhledem k tomu, že ceny obou uchazečů jsou takřka totožné); z tohoto důvodu hodnotící komise ani nepožadovala po uchazečích zdůvodnění jejich cen. Zadavatel se následně ve svém vyjádření podrobněji vyjadřuje k jednotlivým skutečnostem, z nichž navrhovatel usuzuje na skutečnost, že vybraný uchazeč nabídl mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

41. K namítané nedostatečné odbornosti hodnotící komise zadavatel sděluje, že pro posouzení a hodnocení nabídek jmenoval šestičlennou komisi, přičemž minimálně tři její členové disponují příslušnou technickou odborností a dlouhodobou praxí v předmětném oboru ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, čímž bylo vyhověno požadavku § 74 odst. 3 zákona. Tyto osoby dle zadavatele disponují odpovídajícím vysokoškolským vzděláním příslušného směru a rovněž dlouholetou praxí v oblasti dopravy a kolejových vozidel. Zadavatel dále vyjmenovává členy komise a jejich životopisy přikládá jako přílohy tohoto vyjádření. Zadavatel tak nemá pochybnost o tom, že příslušní členové komise jsou natolik odborně zdatní, aby mohli odpovědně posoudit, zda tramvaj nabízená vybraným uchazečem skutečně vyhovuje požadavkům zadavatele uvedeným v zadávacích podmínkách, a rovněž posoudit reálnost nabízených cen. Zadavatel tak odmítá domněnky navrhovatele, že příslušné osoby na svých pozicích nemají dostatečnou technickou erudici a sepětí s praxí.
42. K namítané netransparentnosti zadávacího řízení způsobené uveřejněním informace o vítězi veřejné zakázky ještě před samotným rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel uvádí, že se nedomnívá, že zveřejněním informací v médiích došlo k narušení transparentnosti zadávacího řízení, neboť nelze identifikovat žádné kroky zadavatele, které by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Zadavatel má taktéž za to, že neporušil žádnou ze svých uveřejňovacích povinností, jejichž naplnění je základní podmínkou pro zajištění dostatečné transparentnosti zadávacího řízení. Informace v médiích navíc podle názoru zadavatele nemohly jakkoli ovlivnit postup zadavatele v rámci zadávacího řízení, neboť zprávy o vítězství vybraného uchazeče se objevily po skončení elektronické aukce, tedy v době, kdy již bylo na statutárním orgánu zadavatele, aby rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel dodává, že pokud statutární orgán v předchozím postupu komise neidentifikoval nedostatky a neshledal tak důvod k postupu podle § 79 odst. 5 zákona, bylo rozhodnuto o výběru nejvhodnější nabídky v souladu se zákonem. Zadavatel rovněž odmítá, že by kterýkoli člen komise porušil povinnost mlčenlivosti a zdůrazňuje, že není s to ovlivnit případné jednání třetích osob (např. uchazečů) po skončení elektronické aukce. Zadavateli tak nelze klást k tíži, pokud došlo k medializaci a zveřejnění výsledků aukce ještě před samotným rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky.
43. K namítanému vymezení zadávacích podmínek v rozporu s § 6 odst. 1 zákona zadavatel sděluje, že navrhovatel nad rámec námitek napadá rovněž nastavení dílčího hodnotícího kritéria C – „Úroveň technických podmínek středněkapacitních tramvají“, nicméně zadávací podmínky v průběhu zadávacího řízení nikterak nezpochybňoval. Zadavatel dále uvádí, že

navrhovatelé nic nebránilo uvést uvedené skutečnosti již v námitkách ze dne 9. 12. 2016, neboť, jak tvrdí navrhovatel, uvedené podezření získal dne 23. 11. 2016. Zadavatel ve věci dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 48/2013-272 ze dne 30. 5. 2014 a na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. 2. 2004 ve věci C-230/02 Grossmann Air Service, Bedarfsluftfahrtunternehmen GmbH & Co. KG vs. Republik Österreich, kde je uvedeno, že je povinností stěžovatele, pokud postup zadavatele shledává od samého počátku diskriminační, využít opravný prostředek v první možné fázi zadávacího řízení a s jeho podáním tedy neotálet, jinak nemusí být takovému stěžovateli přiznán právní zájem k podání opravného prostředku (či k získání veřejné zakázky). Zadavatel je přesvědčen, že návrh je v dané části nutné považovat za opožděný, přesto se ve svém vyjádření dále podrobněji vyjadřuje k argumentům uplatněným navrhovatelem.

44. K námitce navrhovatele, že rozhodnutí zadavatele o jeho námitkách bylo učiněno v rozporu se zákonem, zadavatel sděluje, že navrhovatel se snaží navodit dojem, že zadavatel se námitkami navrhovatele v určitých částech zabýval toliko formálně a řádně je nevypořádal. Zadavatel má ovšem za to, že v rozhodnutí o námitkách se řádně vypořádal, mimo jiné, jak s argumentací ve vztahu k posouzení mimořádně nízké ceny vybraného uchazeče, tak i k obsahu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, přičemž bylo navrhovateli rovněž sděleno, z jakého důvodu nepovažuje jeho námitky týkající se nedostatečné odbornosti členů hodnotící komise za důvodné. Zadavatel doplňuje, že případné pochybení zadavatele při přezkoumání námitek navrhovatele Úřad nemůže přezkoumávat v rámci tohoto návrhového řízení. Nadto je zadavatel rovněž přesvědčen, že se v průběhu zadávacího řízení nedopustil žádného porušení zákona, které by mohlo znamenat spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
45. Závěrem zadavatel konstatuje, že k vytýkaným porušením zákona nedošlo, a proto navrhuje, aby Úřad návrh navrhovatele na zákaz plnění smlouvy podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl.

Vyjádření vybraného uchazeče ze dne 21. 2. 2017

46. Vybraný uchazeč ve svém vyjádření nejprve sděluje, že navrhovatel se rozhodl využít práva na podání návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy dle § 114 odst. 2 zákona, přičemž k zahájení takového správního řízení postačí složení kauce v marginální výši 200 000 Kč, čímž se zbavil své povinnosti složit kauci ve výši 10 000 000 Kč, která by jej stíhala při podání návrhu dle § 114 odst. 1 zákona. S ohledem na právě uvedené pak vybraný uchazeč uvádí, že argumentace navrhovatele se musí omezit toliko na skutečnosti, s nimiž zákon spojuje možnost uložení zakazu plnění smlouvy, a ostatní argumenty navrhovatele musí být pro daný případ považovány za irelevantní.
47. Vybraný uchazeč je dále přesvědčen, že do pozice „stěžovatele“ dle § 110 odst. 1 zákona s účinky dle § 111 odst. 5 zákona se nedostává každý, kdo doručí své námitky zadavateli, neboť námitky dle zákona může podat jenom oprávněná osoba, která je dodavatelem, jenž má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na právech. Vybraný uchazeč namítá, že s námitkami podanými neoprávněnou osobou nespojuje zákon žádné účinky a odkazuje na usnesení vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0764/2016/VZ. Vybraný uchazeč je tudíž přesvědčen, že podaný návrh na zákaz plnění smlouvy je nepřípustný, neboť nebyly naplněny podmínky dle § 114 odst. 2 zákona.

48. Vybraný uchazeč pak k navrhovatelem namítanému nesprávnému posouzení své nabídky uvádí, že postup zadavatele považuje za správný, neboť jím byla odstraněna pouze zjevná písařská chyba. Podle vybraného uchazeče předmětný rozdíl v jediné položce cenové nabídky neměl žádný vliv na informovanost ostatních uchazečů, neboť celková nabídková cena byla uvedena shodně jak na krycím listu nabídky, tak v kupní smlouvě a s ohledem na zvolený druh řízení (elektronická aukce) neměla a ani mít nemohla žádný vliv na celkovou nabídkovou cenu. Vybraný uchazeč tak má za to, že v tomto případě provedené vysvětlení nepředstavovalo doplnění nabídky, jak se snaží tvrdit navrhovatel.
49. K namítanému posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny po skončení elektronické aukce vybraný uchazeč předně uvádí, že jednotková cena i celková nabídková cena navrhovatele dosažená v elektronické aukci byla ještě nižší než cena vybraného uchazeče, z čehož je zřejmé, že cena nabídnutá vybraným uchazečem je cenou běžně dosažitelnou, přičemž vítězství vybraný uchazeč nedosáhl pouze na základě ceny, ale v přímé konfrontaci obdobných nabídkových cen především na základě kvalitativních parametrů nabízené dodávky, která více odpovídala požadavkům zadavatele. Vybraný uchazeč dodává, že za použití elektronické aukce lze očekávat, že uchazeči budou ochotni nabídnout i ceny nižší, než jaké by uvedly ve standardním zadávacím řízení, přičemž se dále podrobněji vyjadřuje k argumentaci navrhovatele týkající se průměrných cen jiných tramvají dodávaných vybraným uchazečem.
50. K namítanému vymezení zadávacích podmínek vybraný uchazeč sděluje, že navrhovatel v průběhu zadávacího řízení nevzněl žádné námitky proti zadávacím podmínkám, a s ohledem na § 110 odst. 7 a 9 zákona tedy nemůže být tato námitka předmětem návrhu nebo podnětu u Úřadu. Vybraný uchazeč dále přiznává neformální komunikaci Lukáše Semeráka, radního pro dopravu statutárního města Ostrava, se zástupci koncernu Stadler v rámci veletrhu Innotrans v Berlíně, přičemž podotýká, že tento komunikoval také se zástupci ostatních potenciálních dodavatelů a dotazoval se na zájem účastnit se předmětného zadávacího řízení, které bylo vyhlášeno již více než měsíc a vybraný uchazeč tak nemohl mít vliv na znění zadávacích podmínek.
51. Pokud jde o zbylé námitky navrhovatele, vybraný uchazeč opakovaně uvádí, že tyto jsou pro dané správní řízení zcela irelevantní, nicméně předpokládá, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem a s dalšími námitkami navrhovatele se vypořádá sám ve svém vyjádření.
52. S ohledem na výše uvedené vybraný uchazeč navrhuje, aby Úřad podaný návrh dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, přičemž požaduje, aby mu Úřad přiznal náhradu nákladů řízení.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 2. 3. 2017

53. Na základě usnesení č. j. ÚOHS-S0042/2017/VZ-06926/2017/532/ZČa ze dne 23.2.2017 bylo Úřadu dne 2.3.2017 doručeno vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí, ve kterém zadavatel konstatuje, že po učiněném nahlédnutí do spisu tento neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by vyžadovaly další podrobnou argumentaci nad rámec té, obsažené již ve vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 9.2.2017, přičemž na toto své vyjádření zadavatel plně odkazuje. Zadavatel dále uvádí, že se rovněž ztotožňuje s vyjádřením vybraného uchazeče ze dne 21.2.2017. Následně zadavatel shrnuje zásadní skutečnosti, které podle jeho názoru svědčí o nedůvodnosti návrhu a je přesvědčen, že neporušil zákaz uzavření smlouvy podle § 111 odst. 5 zákona, neboť společnost VKV Praha s.r.o. nebyla stěžovatelem ve smyslu § 110

odst. 1 zákona, kterému by svědčilo právo podat námitky; z tohoto důvodu úkon společnosti VKV Praha s.r.o. ze dne 9.12.2016 nepředstavuje námitky podle § 110 odst. 1 zákona, které by zadavatel měl povinnost přezkoumat postupem podle § 111 zákona. Nadto má zadavatel za to, že se svým jednáním v průběhu zadávacího řízení nedopustil spáchání žádného správního deliktu a proto navrhuje, aby Úřad podaný návrh podle § 118 odst. 5 a) zákona zamítl.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 2. 3. 2017

54. Na základě usnesení č. j. ÚOHS-S0042/2017/VZ-06926/2017/532/ZČa ze dne 23.2.2017 bylo Úřadu dne 2.3.2017 doručeno vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí, ve kterém uvádí, že i nadále trvá na všech jím tvrzených skutečnostech a argumentech uvedených v návrhu ze dne 26.1.2017. V rámci tohoto podání se navrhovatel dále podrobněji vyjádřil k některým skutečnostem uvedeným ve vyjádření zadavatele ze dne 9.2.2017.
55. Navrhovatel předně opakuje, že zákonem stanovená povinnost neuzavřít smlouvu po dobu 45 dnů od doručení námitek by se dala ze strany zadavatele snadno účelově obcházet tím, že námitka je buď odmítnuta anebo o ní nebylo zadavatelem rozhodnuto, přičemž z § 111 odst. 5 zákona jasně plyne, že pokud zadavatel nerozhodl o námitkách, tak platí, že námitkám nevyhověl. Je zde dle navrhovatele zcela irelevantní důvod, pro který o námitkách nebylo rozhodnuto. Pokud tedy zadavatel nerozhodl o námitce z důvodů jím tvrzeného nedostatku aktivní legitimace, byť tak vůči společnosti VKV Praha s.r.o. učinil včas, má se dle navrhovatele za to, že námitce nevyhověl; z tohoto důvodu musí podle názoru navrhovatele i pro tento případ platit zákaz uzavření smlouvy ve lhůtě 45 dnů od doručení námitek. Navrhovatel se domnívá, že postavení společnosti VKV Praha s.r.o. (ohledně kterého odkazuje na § 28 odst. 1 správního řádu a tzv. tvrzené účastnictví, kdy v pochybnostech bude za účastníka považován i ten, kdo tvrdí, že účastníkem je, dokud se neprokáže opak), nemělo vliv na zákaz uzavření smlouvy s vybraným uchazečem po ochrannou dobu stanovenou v § 111 odst. 5 zákona. Navrhovatel dodává, že v usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0764/2016/VZ-00589/2017/532/MOn ze dne 9.1.2017, kterým Úřad zastavil správní řízení z důvodu uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, Úřad nepostavil na jisto, že by společnost VKV Praha s.r.o. nebyla oprávněná k podání návrhu a odkazuje na nálezy Ústavního soudu I. ÚS 600/99 ze dne 30.10.2001, ve kterém bylo konstatováno: „*V posléze uvedeném případě tedy správní řád přiznává postavení účastníka řízení určitému subjektu do té doby, než se v průběhu řízení prokáže opak.*“. Z výše citovaného závěru Ústavního soudu dle navrhovatele vyplývá, že ať už dojde Úřad k jakémukoli závěru ohledně právní legitimace společnosti VKV Praha s.r.o. k podání návrhu na přezkum či námitek, tak do té doby se zásadně a s účinky erga omnes vychází z procesního pojetí účastníka a tedy nepřísluší třetím osobám (zde zejména zadavateli) si samostatně vyhodnocovat oprávnění navrhovatele a musí respektovat, že společnost VKV Praha s.r.o. až do správního pravomocného konstatování opaku je stěžovatelem a navrhovatelem dle zákona. Navrhovatel dodává, že to byl ostatně zadavatel, který svým počínáním (uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem) znemožnil meritorní projednání návrhu společnosti VKV Praha s.r.o., a není tak postaveno na jisto, jaké další podklady by společnost VKV Praha s.r.o. v průběhu řízení předložila, aby doložila svou aktivní legitimaci, přičemž za takové situace nelze předjímat výsledek daného řízení. Navrhovatel je přesvědčen, že je nutné vycházet z faktu, že zadavatel o podaných námitkách nerozhodl, ať již byly podány kýmkoliv, a měl povinnost zachovat zákaz uzavření smlouvy po stanovenou dobu, přičemž zadavatel tuto povinnost v šetřeném případě porušil a naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. d) zákona.

56. Navrhovatel se dále podrobněji vyjadřuje k vyjádření zadavatele k jednotlivým pochybením v průběhu zadávacího řízení, popsaných v návrhu na zahájení řízení (k námitce nepřijatelnosti nabídky vybraného uchazeče z důvodu její změny v rozporu se zákonem, k námitce vztahující se k mimořádně nízké nabídkové ceně, jejíž posouzení mělo být zároveň uvedeno ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, k námitce odbornosti členů hodnotící komise, k námitce netransparentnosti úkonů zadavatele po elektronické aukci, a k námitkám týkajícím se vymezení zadávacích podmínek v rozporu s § 6 odst. 1 zákona).
57. Navrhovatel se dále neztotožňuje se zadavatelem, že případné pochybení zadavatele při přezkoumávání námitek navrhovatele Úřad nemůže přezkoumávat v rámci tohoto návrhového řízení, neboť dle navrhovatele je Úřad povinen se zabývat komplexně všemi úkony, kterými zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem a které podstatně ovlivnily nebo mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
58. Navrhovatel tudíž trvá na svém názoru, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a současně správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona a domáhá se, aby Úřad uložil podle § 118 odst. 2 písm. b) zákona zadavateli zákaz plnění smlouvy, která byla uzavřena dne 30.12.2016 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

59. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o předmětné veřejné zakázce, vyjádření účastníků správního řízení a na základě vlastního zjištění konstatuje, že návrh navrhovatele na uložení zakazu plnění smlouvy uzavřené dne 30. 12. 2017 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
60. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení zadavatele

61. Úřad nejprve ověřil postavení zadavatele podle § 2 zákona.
62. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
- a) Česká republika,
 - b) státní příspěvková organizace,
 - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
 - d) jiná právnická osoba, pokud
 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.

63. Z čl. 1 „Založení akciové společnosti“ stanov zadavatele ze dne 30. 6. 2015 vyplývá, že zadavatel byl založen rozhodnutím jediného zakladatele, statutárního města Ostravy, jako akciová společnost. Z čl. 5 „Předmět podnikání“ stanov zadavatele dále vyplývá, že předmětem podnikání této akciové společnosti je mimo jiné „*provozování dráhy*“, „*provozování drážní dopravy*“ a „*silniční motorová doprava (...) – osobní provozovaná vozidla určenými pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče*“.
64. Z výpisu z obchodního rejstříku i ze stanov zadavatele je tak zřejmé, že zadavatel je akciovou společností, přičemž jeho jediným akcionářem je statutární město Ostrava. Z těchto podkladů rovněž vyplývá, že do předmětu podnikání zadavatele spadá silniční motorová doprava a provoz dráhy a drážní dopravy.
65. Z dikce ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona vyplývá, že do kategorie veřejných zadavatelů se řadí i tzv. jiná právnická osoba, která byla ustanovena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, jež nemají průmyslovou či obchodní povahu, a současně je tato jiná právnická osoba v určitém vztahu ke konkrétnímu veřejnému zadavateli – tento vztah může být založen buď na základě převážného financování této jiné právnické osoby ze strany veřejného zadavatele, případně na tom, že konkrétní veřejný zadavatel může fakticky ovlivňovat činnost této jiné právnické osoby (typicky formou jmenování či volby nadpoloviční většiny členů orgánů této jiné právnické osoby). Jak bylo popsáno již výše, zadavatel je akciovou společností, jejímž jediným akcionářem je statutární město Ostrava; z tohoto důvodu nemůže být proto sporu o tom, že je zde naplněna jedna (§ 2 odst. 2 písm. d) bod 2 zákona) ze dvou shora popsaných podmínek pro konstatování, že zadavatel je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Jestliže totiž 100 % akcií drží statutární město Ostrava, které je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona, pak předpoklad výše popsaného „ovládání“ zadavatele je beze zbytku splněn.
66. Pokud jde o naplnění i druhé (§ 2 odst. 2 písm. d) bod 1 zákona) z podmínek pro učinění závěru, že zadavatel je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a sice podmínky uspokojování potřeb veřejného zájmu, pak Úřad konstatuje následující. Úřad předně opakuje, že do předmětu podnikání zadavatele náleží, mimo jiného, i „*provozování dráhy*“, „*provozování drážní dopravy*“ a „*silniční motorová doprava (...) – osobní provozovaná vozidla určenými pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče*“. Je tedy zřejmé, že jednou z podstatných činností zadavatele je silniční motorová doprava a provoz dráhy a drážní dopravy, tedy provozování městské hromadné dopravy (tramvajové, trolejbusové a autobusové) ve statutárním městě Ostrava a přilehlém území, což vyplývá i z internetových stránek zadavatele (<http://www.dpo.cz/o-spolecnosti.html>). Pojem zadavatele podle předmětného ustanovení zákona je třeba přitom chápat ve funkčním smyslu, tzn. že při určení okruhu zadavatelů je nezbytné vycházet z účelu zřízení a povahy činnosti určitého subjektu. Jelikož zákon dále nespécifikuje, co se míní uspokojováním potřeb veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu, je pro objasnění smyslu definice nutné vycházet z relevantní judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“). Níže citovaná judikatura je přitom na posuzovaný případ použitelná i tehdy, jestliže SDEU v konkrétním případě rozhodoval podle dřívější právní úpravy zadávání veřejných zakázek (směrnic), neboť definice zkoumaného pojmu se ve směrnících nemění.
67. Ve světle dlouhodobé rozhodovací praxe SDEU jsou potřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu chápány jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a které se stát (jako druhá varianta), z důvodů obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv

(viz rozsudek ze dne 10. 11. 1998, C–360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding, ECR 1998, s. I-06821, body 50. a 51.). Při posuzování, zda-li je, či není potřeba veřejného zájmu nemající průmyslový ani obchodní charakter přítomna, musí být vzaty v úvahu všechny relevantní právní a faktické prvky, jako okolnosti převládající v době, kdy byl dotýčný subjekt zřizován a podmínky, za kterých vykonává svoji činnost (rozsudek ze dne 22. 5. 2003, C–18/2001 Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy a další vs. Varkauden Taitotalo Oy, ECR 2003, s. I-05321, bod 48.). Pro úplnost lze konstatovat, že v případě, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. Uvedený závěr vyplývá mj. z rozsudku SDEU ze dne 15. 1. 1998, C–44/96 Mannesmann Anlagenbau Austria AG a další / Strohal Rotationsdruck GesmbH, ECR 1998, s. I-00073.

68. Ze shora citovaných rozsudků SDEU lze taktéž dovodit, že jako potřeby veřejného zájmu je nutno chápat takové potřeby, na jejichž uspokojování má zájem širší okruh osob. Nejde tedy o potřeby, z nichž by měl užitek pouze konkrétní subjekt. V takovém případě by se jednalo o potřeby ryze soukromého charakteru. Potřeby veřejného zájmu jsou naopak potřeby, jejichž uspokojování slouží relativně neomezenému okruhu subjektů, jež se nacházejí na území konkrétního územního samosprávného celku (v prostředí České republiky na území obce či kraje), či dokonce na území státu jako takového (tzn. potřeby uspokojované fakticky v zájmu všech občanů České republiky). Jinými slovy řečeno, za potřeby veřejného zájmu je třeba považovat ty potřeby, na jejichž řádném a pokojném uspokojování má zájem sám stát, a které sám stát taktéž uspokojuje, případně jejich uspokojování svěřuje od něj odvozeným subjektům. Potřeby veřejného zájmu se projevují v celé řadě oblastí dané společnosti (komunity). Typicky mezi ně lze řadit např. potřeby projevující se v oblasti hospodářské, sociální, kulturní, dále v oblasti životního prostředí a v neposlední řadě i potřeby týkající se sféry dopravní obslužnosti. Budeme-li zkoumat zadavatele ve světle kritérií podaných SDEU, dojdeme k závěru, že účelem jeho založení není běžná podnikatelská činnost a nejde o standardní tržní subjekt, když nad provozováním městské hromadné dopravy si veřejné korporace (města, kraje), ale i stát logicky hodlají zachovat určitou míru kontroly, a nelze tak tuto službu považovat za službu, která by měla průmyslovou nebo obchodní povahu. Ze stanov zadavatele (čl. 9 stanov) vyplývá, že statutárnímu městu Ostrava jako jedinému akcionáři je taktéž ponechána široká pravomoc při výkonu působnosti valné hromady, včetně volby a odvolání členů představenstva a dozorčí rady.
69. Vzhledem k výše uvedenému tak lze v tomto případě dovodit, že provozování dráhy a drážní dopravy nemá sloužit k uspokojení potřeb konkrétních jednotlivců, případně úzké skupiny osob, nýbrž k uspokojení potřeb samotného státu, tedy České republiky, potažmo jejích obyvatel. Provozování dráhy a drážní dopravy a silniční motorové dopravy osobní provozované vozidly určenými pro přepravu více než 9 osob tudíž není adresnou činností, ale naopak činností, která slouží k zajištění potřeb veřejnosti jako celku, která současně nemá obchodní ani průmyslovou povahu. Vzhledem k právě řečenému Úřad tudíž dovozuje, že je tímto splněna i druhá z podmínek vymezených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
70. Vzhledem k tomu, že podmínky uvedené v § 2 odst. 2 písm. d) bodu 1. i bodu 2. zákona jsou splněny, nezbývá než konstatovat, že zadavatel je bezpochyby veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
71. Při posuzování právního postavení zadavatele podle zákona je nutné rovněž zohlednit, že zadavatel vykonává relevantní činnost ve smyslu § 4 zákona.

72. Úřad uvádí, že relevantní činnost je třeba chápat jako takovou činnost, která souvisí s poskytováním služeb v určitém odvětví (sektoru). Tato odvětví jsou přitom velice různorodá. Jejich společným znakem je však skutečnost, že subjekty, jež vykonávají relevantní činnost, tuto činnost vykonávají ve veřejném zájmu.
73. Podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona se relevantní činností pro účely zákona rozumí činnost související s poskytováním či provozováním dopravních sítí poskytujících službu veřejnosti v oblasti drážní, tramvajové, trolejbusové nebo lanové dopravy a provozování veřejné autobusové dopravy (dále jen „dopravní síť“); dopravní síť se považuje za existující, pokud je činnost podle tohoto písmene poskytována podle podmínek stanovených příslušným správním orgánem, zejména pak podmínek týkajících se poskytování či provozování dopravní sítě, přepravní kapacity nebo frekvence poskytování takové činnosti.
74. Podle § 2 odst. 6 zákona je sektorovým zadavatelem osoba vykonávající některou z relevantních činností podle § 4 zákona, pokud
- a) tuto relevantní činnost vykonává na základě zvláštního či výhradního práva, nebo
 - b) nad touto osobou může veřejný zadavatel přímo či nepřímo uplatňovat dominantní vliv; dominantní vliv veřejný zadavatel uplatňuje v případě, že
 1. disponuje většinou hlasovacích práv sám či na základě dohody s jinou osobou, nebo
 2. jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
75. Podle § 2 odst. 7 zákona vykonává-li veřejný zadavatel nebo dotovaný zadavatel jednu či více relevantních činností podle § 4 zákona, platí pro něj ustanovení zákona vztahující se na sektorového zadavatele za předpokladu, že veřejná zakázka má být zadávána v souvislosti s výkonem relevantní činnosti. Veřejný zadavatel však nepostupuje podle ustanovení vztahujících se na sektorového zadavatele, pokud vykonává relevantní činnost podle § 4 odst. 1 písm. d) a e) zákona.
76. Úřad opětovně uvádí, že předmětem plnění veřejné zakázky je dodávka nejvýše 40 ks nových nízkopodlažních středněkapacitních tramvají do 25m délky, vyrobených a dodaných v rozsahu uvedeném v příloze č. 3 zadávací dokumentace (viz bod 2. odůvodnění tohoto rozhodnutí), které zadavatel poptává za účelem zajištění řádného provozování městské hromadné dopravy. Jestliže je tedy jednou z činností, které zadavatel uskutečňuje, provozování drah a silniční motorová doprava, tedy provozování městské hromadné dopravy ve statutárním městě Ostrava; zadavatel je provozovatelem dopravní sítě poskytující službu veřejnosti (městská hromadná doprava ve statutárním městě Ostrava), je pak s ohledem na předmět veřejné zakázky zřejmé, že tato je zadávána v souvislosti s výkonem relevantní činnosti podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona, tzn. že v šetřené veřejné zakázce zadavatel v souladu s § 2 odst. 7 zákona postupuje podle ustanovení zákona platných pro sektorového zadavatele.
77. Podle § 19 odst. 1 zákona sektorový zadavatel postupuje podle tohoto zákona pouze v případě nadlimitních veřejných zakázek zadávaných v souvislosti s výkonem relevantní činnosti.
78. Podle § 12 odst. 1 zákona se nadlimitní veřejnou zakázkou se rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota podle § 13 zákona bez daně z přidané hodnoty dosáhne nejméně finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem pro jednotlivé kategorie

zadavatelů, oblasti a druhy veřejných zakázek, případně kategorie dodávek nebo služeb. Tento prováděcí právní předpis stanoví rovněž seznam zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a výši tohoto limitu.

79. Podle § 2 odst. 1 odst. c) nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, ve znění pozdějších předpisů, finanční limit podle § 12 odst. 1 zákona v případě veřejných zakázek na dodávky činí pro zadavatele dle § 2 odst. 6 zákona 11 413 000 Kč.
80. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky podle článku II.2.1) oznámení o zakázce uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 7. 2016 činí částku ve výši 1 400 000 000 Kč bez DPH.
81. Úřad na základě shora uvedeného konstatuje, že zadavatel se nachází v postavení sektorového zadavatele a vzhledem ke skutečnosti, že šetřená veřejná zakázka je nadlimitní, je povinen při jejím zadávání v souladu s § 19 odst. 1 zákona postupovat podle zákona.

Relevantní ustanovení právních předpisů

82. Podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Veřejná zakázka, kterou je zadavatel povinen zadat podle tohoto zákona, musí být realizována na základě písemné smlouvy.
83. Podle ustanovení § 17 písm. a) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí dodavatelem fyzická nebo právnická osoba, která dodává zboží, poskytuje služby nebo provádí stavební práce, pokud má sídlo, místo podnikání či místo trvalého pobytu na území České republiky, nebo zahraniční dodavatel.
84. Podle ustanovení § 17 písm. i) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí subdodavatelem osoba, pomocí které má dodavatel plnit určitou část veřejné zakázky nebo která má poskytnout dodavateli k plnění veřejné zakázky určité věci či práva.
85. Podle ustanovení § 110 odst. 1 zákona při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek či v soutěži o návrh může kterýkoliv dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech (dále jen „stěžovatel“), zadavateli podat zdůvodněné námitky.
86. Podle ustanovení § 110 odst. 7 zákona se námitky podávají písemně. V námitkách musí stěžovatel uvést, kdo je podává, proti kterému úkonu zadavatele směřují a v čem je spatřováno porušení zákona. V námitkách podle § 110 odstavců 2, 3 a 5 zákona musí být uvedeno, jaká újma stěžovateli v důsledku domnělého porušení zákona hrozí nebo vznikla a čeho se stěžovatel domáhá. Jde-li o námitky podle § 110 odstavce 2 zákona, musí stěžovatel v námitkách uvést též skutečnosti rozhodné pro stanovení okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozvěděl. Námitky neobsahující náležitosti podle tohoto odstavce zadavatel odmítne a bezodkladně písemně uvědomí o této skutečnosti stěžovateli. Podání námitek řádně a včas je podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání

postupu zadavatele ve stejné věci. Návrh na uložení zakazu plnění smlouvy podle § 114 odst. 2 zákona může stěžovatel podat bez předchozího podání námitek.

87. Podle ustanovení § 111 odst. 1 zákona zadavatel přezkoumá podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek odešle stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. Vyhoví-li zadavatel námitkám, uvede v rozhodnutí způsob provedení nápravy.
88. Podle ustanovení § 111 odst. 2 zákona pokud zadavatel námitkám nevyhoví, uvědomí stěžovatele v písemném rozhodnutí o možnosti podat ve lhůtě podle § 114 odst. 4 zákona návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli.
89. Podle ustanovení § 111 odst. 5 zákona pokud zadavatel podaným námitkám ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona nevyhověl, nesmí zadavatel před uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a je-li tento návrh podán včas, ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek uzavřít smlouvu. Pokud zadavatel o námitkách nerozhodl ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona, platí, že námitkám nevyhověl. Je-li před uplynutím lhůty podle věty první řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zastaveno, zákaz uzavřít smlouvu se ruší dnem zastavení řízení.
90. Podle ustanovení § 114 odst. 1 zákona lze návrh podat proti všem úkonům zadavatele, které vylučují nebo by mohly vyloučit zásady stanovené v § 6 zákona a v jejichž důsledku hrozí nebo vznikla újma na právech navrhovatele, a to zejména proti
- a) zadávacím podmínkám,
 - b) obsahu oznámení nebo výzvy o zahájení zadávacího řízení,
 - c) vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení,
 - d) rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky,
 - e) použití druhu zadávacího řízení.
91. Podle ustanovení § 114 odst. 2 zákona po uzavření smlouvy lze podat návrh pouze
- a) proti uzavření smlouvy bez předchozího uveřejnění zadávacího řízení,
 - b) proti porušení zakazu uzavření smlouvy stanovenému tímto zákonem nebo předběžným opatřením podle § 117 odst. 1 zákona, nebo
 - c) v případě postupu zadavatele podle § 82 odst. 3 zákona.
- Navrhovatel se může domáhat pouze uložení zakazu plnění smlouvy.
92. Podle ustanovení § 114 odst. 4 zákona musí být návrh doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitkám nevyhověl. Návrh na uložení zakazu plnění smlouvy podle § 114 odst. 2 zákona musí být doručen pouze Úřadu, a to do 30 kalendářních dnů ode dne, kdy zadavatel uveřejnil oznámení o uzavření smlouvy způsobem podle § 147 zákona s uvedením důvodu pro zadání veřejné zakázky bez uveřejnění oznámení zadávacího řízení, nejpozději však do 6 měsíců od uzavření této smlouvy.
93. Podle ustanovení § 118 odst. 2 zákona Úřad svým rozhodnutím na základě návrhu podle § 114 odst. 2 zákona uloží zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku, pokud se zadavatel

- a) dopustí správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona, s výjimkou případů, kdy zadavatel uveřejnil dobrovolné oznámení o záměru uzavřít smlouvu podle § 146 odst. 2 zákona a postupoval v souladu s § 82 odst. 1 zákona, § 110 odst. 6 zákona a § 111 odst. 5 zákona,
 - b) dopustí správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a současně správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona, nebo
 - c) dopustí správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a současně postupuje podle § 82 odst. 3 zákona.
94. Podle ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
95. Podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
96. Podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. d) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že uzavře smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s § 82 odst. 1 zákona, § 110 odst. 6 zákona nebo § 111 odst. 5 zákona anebo v rozporu s předběžným opatřením dle § 117 odst. 1 zákona.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

97. Z bodu 1.1 článku 1. „Vymezení předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace je zřejmé, že předmět šetřené veřejné zakázky byl vymezen jako „*Dodávka nejvýše 40 ks nových tramvají do 25m délky (dále také jen „vozidla“ nebo „tramvaje“)* vyrobené a dodané v rozsahu uvedeném v příloze č. 3 – *Specifikace předmětu plnění této zadávací dokumentace, vč. vybavení a požadavků stanovených zadavatelem. (...)*“.
98. Z protokolu o 1. jednání hodnotící komise ze dne 25. 10. 2016 vyplývá, že zadavatel v tomto zadávacím řízení obdržel dvě nabídky, přičemž žádná z nabídek nebyla z předmětného zadávacího řízení vyřazena, jak uvádí zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 21. 11. 2016, v níž je dále zaznamenáno provedené hodnocení.
99. Dne 25. 11. 2016 zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky vybraného uchazeče.
100. Z doručené dokumentace vyplývá, že proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a proti dalším úkonům zadavatele podal navrhovatel námitky ze dne 8. 12. 2016, které byly zadavateli doručeny dne 9. 12. 2016. Obsah námitek je veskrze totožný s obsahem návrhu; nicméně námitky směřující proti nezákonnému vymezení zadávacích podmínek (viz bod 22. odůvodnění tohoto rozhodnutí) navrhovatel uplatnil až v návrhu a ty tedy nebyly součástí podaných námitek.
101. Z rozhodnutí zadavatele ze dne 19. 12. 2016, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, vyplývá, že zadavatel podaným námitkám navrhovatele v celém rozsahu nevyhověl.
102. Z doručené dokumentace dále vyplývá, že proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a proti dalším úkonům zadavatele podala námitky i společnost VKV Praha s.r.o., ze dne 8. 12. 2016, které byly zadavateli doručeny dne 9. 12. 2016. Společnost VKV Praha s.r.o. namítala, že zadavatel pochybil, když se nezabýval posouzením nabídkové ceny vybraného uchazeče, i přesto, že existovaly relevantní indicie nasvědčující tomu, že nabídková cena

vybraného uchazeče je mimořádně nízká. Společnost VKV Praha s.r.o. taktéž namítala neodbornost členů hodnotící komise a rozpor některých úkonů zadavatele po proběhlé elektronické aukci se základními zásadami stanovenými v § 6 odst. 1 zákona a porušení § 75 odst. 6 zákona. Za porušení zásady transparentnosti zadávacího řízení společnost VKV Praha s.r.o. považuje skutečnost, že se v tisku objevila informace o tom, komu byla předmětná veřejná zakázka přidělena ještě předtím, než zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky. Na závěr společnost VKV Praha s.r.o. uvedla, že jí v důsledku pochybení zadavatele hrozí „(...) vznik škody, neboť předmětné hrubé porušení ZVZ zadavatele má zásadní vliv na rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a neuzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky s uchazečem Krnovské strojírny s.r.o., Sídlo: Stará Ježnická 1556/1, Pod Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov, IČO:46581146. Není vyloučeno, že pokud by zadavatel vybral jako nejvhodnější nabídku právě nabídku tohoto uchazeče, mohl stěžovatel na základě dlouhodobé spolupráce právě s tímto uchazečem participovat na plnění určité části předmětu VZ.“.

103. Dne 19. 12. 2016 odeslal zadavatel společnosti VKV Praha s.r.o. „Oznámení o nerozhodování o námitkách“, které jí bylo doručeno téhož dne, v němž uvádí, že o podaných námitkách nerozhodl, a to z důvodu nedostatku aktivní legitimace této společnosti k jejich podání. Zadavatel zde uvedl odkaz na § 110 odst. 2 zákona, přičemž konstatoval, že „Vzhledem k tomu, že VKV Praha nepodal nabídku v předmětné veřejné zakázce a dle obsahu námitek se jedná o obchodního partnera druhého uchazeče v pořadí (Krnovské opravy a strojírny), není VKV Praha aktivně legitimován k podání námitek proti úkonům zadavatele, neboť se nejedná o dodavatele, který má nebo měl zájem na získání veřejné zakázky ve smyslu ust. § 110 odst. 2 ZVZ.“ Zadavatel uzavírá, že „(...) uvedené námitky nepředstavují, z důvodu nedostatku aktivní legitimace VKV Praha k jejich podání, úkon dle ZVZ a zadavateli proto nevzniká povinnost jejich vypořádání způsobem předpokládaným v ZVZ. Zadavatel proto o námitkách nerozhoduje, o čemž VKV Praha tímto vyrozumívá.“.
104. Vzhledem k tomu, že společnost VKV Praha s.r.o. nepovažovala postup zadavatele za zákonný, podala dne 22. 12. 2016 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu.
105. Úřad předmětné správní řízení vedené pod sp. zn. S0764/2016/VZ usnesením č. j. ÚOHS-S0764/2016/VZ-00589/2017/532/MOn ze dne 9. 1. 2017 v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil, neboť žádost společnosti VKV Praha s.r.o., tj. návrh ze dne 22. 12. 2016, se stala zjevně bezpředmětnou, a to vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel dne 30. 12. 2016 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Předmětné usnesení nabylo právní moci dne 28. 1. 2017.
106. Dne 30. 12. 2016 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem na výše uvedený předmět plnění veřejné zakázky smlouvu.

Právní posouzení

107. Úřad v šetřené věci nejprve obecně uvádí, že po uzavření smlouvy se navrhovatel v souladu s § 114 odst. 2 zákona může u Úřadu domáhat pouze uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, přičemž toto správní řízení lze zahájit pouze na návrh. Ve zde posuzovaném případě obdržel Úřad dne 26. 1. 2017 návrh navrhovatele z téhož dne na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené na předmětnou veřejnou zakázku, a to konkrétně návrh podle § 114 odst. 2 písm. b) zákona, neboť navrhovatel má za to, že v šetřeném případě došlo k porušení zákazu uzavření smlouvy stanovenému zadavateli v § 111 odst. 5 zákona, jelikož podle navrhovatele nebyl zadavatel oprávněn ve lhůtě 45 dnů ode dne

doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o., tj. do 23. 1. 2017, uzavřít smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky. Navrhovatel se tudíž domáhá, aby Úřad uložil zadavateli zákaz plnění smlouvy, která byla uzavřena dne 30. 12. 2016 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, a to podle § 118 odst. 2 písm. b) zákona, poněvadž je přesvědčen, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když nedodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, a současně se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona, když smlouvu na veřejnou zakázku uzavřel v rozporu s § 111 odst. 5 zákona.

108. Podle ustanovení § 118 odst. 2 písm. b) zákona Úřad svým rozhodnutím na základě návrhu podle § 114 odst. 2 zákona uloží zákaz plnění smlouvy toliko za situace, kdy zadavatel nedodrží postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky (správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona), a současně uzavře smlouvu na veřejnou zakázku v době běhu odkladných lhůt dle § 82 odst. 1 zákona, § 110 odst. 6 zákona nebo § 111 odst. 5 zákona anebo v rozporu s nařízeným předběžným opatřením dle § 117 odst. 1 zákona (správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona).
109. Pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 2 písm. b) zákona je tedy nezbytné, aby byly zadavatelem **kumulativně** spáchány dva správní delikty, a to správní delikt podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona a správní delikt podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. d) zákona.
110. Úřad se v souladu s výše uvedeným nejprve zabýval tím, zda zadavatel naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona, tedy zda zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s § 82 odst. 1 zákona, § 110 odst. 6 zákona nebo § 111 odst. 5 zákona anebo v rozporu s nařízeným předběžným opatřením dle § 117 odst. 1 zákona.
111. Z doručeného návrhu je zřejmé, že navrhovatel ve svém návrhu namítá porušení zákazu uzavření smlouvy, který je stanoven v § 111 odst. 5 zákona, přičemž právě postupem v rozporu s tímto ustanovením se měl zadavatel dle navrhovatele dopustit správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. d) zákona.
112. Podle ustanovení § 111 odst. 5 zákona platí, že pokud zadavatel podaným námitkám ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona nevyhověl, nesmí zadavatel před uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a je-li tento návrh podán včas, ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek uzavřít smlouvu.
113. Ustanovení § 111 odst. 5 zákona tedy zakotvuje počátek a délku tzv. blokační lhůty. Blokační lhůta, resp. doba je časový úsek, ve kterém zadavatel není oprávněn uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, a to z toho důvodu, aby nebyla zmařena možnost obrany dodavatelů proti případnému nesprávnému postupu zadavatele, tedy aby smlouva nebyla uzavřena dříve, než dojde k vyřízení námitek dodavatelů a případnému uplatnění jejich zákonného práva na podání návrhu k Úřadu. Blokační lhůta se aktivuje, když zadavatel námitkám podaným ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona nevyhoví; zadavatel pak nesmí uzavřít smlouvu před uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Blokační lhůta pak nadále trvá, když zadavatel námitkám podaným ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona nevyhoví a následně dojde k podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů

zadavatele; za takové situace zadavatel nesmí uzavřít smlouvu ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení těchto námitek.

114. V šetřeném případě zadavatel dne 25. 11. 2016 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky vybraného uchazeče. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a proti dalším úkonům zadavatele podal navrhovatel námitky ze dne 8. 12. 2016, které byly zadavateli doručeny dne 9. 12. 2016. Následně zadavatel o předmětných námitkách navrhovatele dne 19. 12. 2016 rozhodl, a to tak, že podaným námitkám navrhovatele v celém rozsahu nevyhověl. Předmětné rozhodnutí o nevyhovění námitkám navrhovatele zadavatel navrhovateli doručil téhož dne.
115. Podle ustanovení § 111 odst. 1 zákona zadavatel přezkoumá podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek odešle stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. Vyhoví-li zadavatel námitkám, uvede v rozhodnutí způsob provedení nápravy. V šetřeném případě je nepochybné, že zadavatel postupoval tak, že námitky podané navrhovatelem dne 8. 12. 2016 přezkoumal, přičemž jim ve výše uvedené zákonné lhůtě nevyhověl. Úřad z tohoto důvodu konstatuje, že za této situace byl v tento moment pro zadavatele aktivován běh blokační lhůty vymezený v § 111 odst. 5 zákona, a to minimálně do uplynutí lhůty pro možnost podání návrhu navrhovatele na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
116. Úřad na tomto místě poznamenává, že za tohoto stavu navrhovatel měl, a to vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel jeho námitkám podle § 111 odst. 1 zákona nevyhověl, možnost podat návrh podle § 114 odst. 1 zákona u Úřadu, který musí být ve smyslu § 114 odst. 4 zákona Úřadu a ve stejnopisu zadavateli doručen do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitkám nevyhověl. S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí zadavatele o nevyhovění námitkám navrhovatele bylo navrhovateli doručeno dne 19. 12. 2016, je nutno upozornit, že navrhovateli skončila lhůta k podání předmětného návrhu dne 29. 12. 2016.
117. Úřad ve zde posuzovaném případě konstatuje, že z doručené dokumentace i z vlastní činnosti Úřadu je nesporné, že navrhovatel možnost podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele danou mu ustanovením § 114 odst. 1 zákona nevyužil. Úřadu z tohoto důvodu nezbývá než uzavřít, že dne 29. 12. 2016 navrhovateli marně uplynula lhůta k podání návrhu dle § 114 odst. 1 zákona, přičemž je na tomto místě nutno především zdůraznit, že tohoto dne zároveň došlo k deaktivaci blokační lhůty, která začala zadavateli plynout podle § 111 odst. 5 zákona, když nevyhověl námitkám navrhovatele a skončila v souladu s tímto ustanovením právě marným uplynutím lhůty pro podání návrhu na přezkoumání úkonu zadavatele. Jinak řečeno, následujícího dne, tj. 30. 12. 2016 byl již zadavatel oprávněn (alespoň tedy vzhledem k námitkám podaným navrhovatelem) uzavřít na předmět plnění veřejné zakázky smlouvu s vybraným uchazečem, k čemuž v tomto případě také došlo (viz bod 106. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Je tedy třeba uzavřít, že vzhledem k námitkám podaným navrhovatelem nedošlo k porušení § 111 odst. 5 zákona zadavatelem, neboť zadavatel neuzavřel smlouvu dříve, než skončila blokační lhůta, která začala běžet ode dne, kdy zadavatel námitkám navrhovatele nevyhověl (19. 12. 2016) a skončila dne 29. 12. 2016, kdy navrhovateli marně uplynula lhůta k podání návrhu u Úřadu. Úřad sděluje, že v šetřeném případě by se neuplatnil ani § 114 odst. 5 zákona, podle kterého lze návrh na uložení opatření k nápravě v případě nevyřízení námitek zadavatelem podle § 111 odst. 1 zákona doručit Úřadu a zadavateli nejpozději do 25 kalendářních dnů ode

dne odeslání námitek stěžovateli, neboť, jak Úřad dovodil výše, o námitkách navrhovatele bylo rozhodnuto v zákonné lhůtě.

118. Navrhovatel k jím podaným námitkám ve svém návrhu dále uvádí, že zadavatel jeho námitky nevypořádal řádně, tzn., dostatečně své závěry neodůvodnil a námitky tak trpí vadou nepřezkoumatelnosti. Úřad se s tímto tvrzením navrhovatele však nemůže ztotožnit, neboť z rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 19. 12. 2016 plyne, že zadavatel reagoval na všechny navrhovatelem namítané skutečnosti a jejich vypořádání a zadavatelem uvedená argumentace se Úřadu nejeví pouze jako formální a bezobsažná, jak tvrdí navrhovatel. Nadto i v případě, že by rozhodnutí o námitkách neobsahovalo zcela podrobnou a vyčerpávající argumentaci, nemělo by to žádný vliv na běh blokační lhůty, která bez dalšího skončí uplynutím lhůty pro podání návrhu a takový postup tedy nemůže naplňovat skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona.
119. Navrhovatel ve svém návrhu však porušení zákona zadavatelem a tedy spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona poněkud nezvykle nespátřuje v postupu zadavatele vzhledem k jím podaným námitkám (běh blokační lhůty vzhledem k námitkám navrhovatele tedy Úřad posoudil de facto nad rámec návrhu navrhovatele, a to s ohledem na naplnění požadavků § 50 odst. 3 správního řádu, podle kterého je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu), nýbrž k námitkám podaným společností VKV Praha s.r.o. Navrhovatel ve svém návrhu tedy tvrdí, že zadavatel nebyl oprávněn uzavřít smlouvu ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o., tj. do 23. 1. 2017, neboť společnost VKV Praha s.r.o. následně po podání námitek podala návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a tím tedy došlo k aktivaci blokační lhůty v délce 45 dnů od doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o. S ohledem na výše uvedené pak tedy Úřad dále zkoumal, zda v šetřeném případě zadavatel neuzavřel smlouvu v rozporu s § 111 odst. 5 zákona, když smlouvu uzavřel poté, co byl společností VKV s.r.o. podán návrh na přezkoumání úkonů zadavatele.
120. Vzhledem k výše uvedené argumentaci navrhovatele Úřad uvádí, že proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a proti dalším úkonům zadavatele podala námitky ze dne 8. 12. 2016 i společnost VKV Praha s.r.o.; námitky byly zadavateli doručeny dne 9. 12. 2016. Úřad k obsahu těchto námitek opětovně sděluje, že jsou ve své většině totožné s námitkami navrhovatele doručenými zadavateli v tentýž den. Společnost VKV Praha s.r.o. tak namítala pochybení zadavatele při posouzení nabídkové ceny vybraného uchazeče, neobornost členů hodnotící komise a rozpor některých úkonů zadavatele po proběhlé elektronické aukci se základními zásadami stanovenými v § 6 zákona a porušení § 75 odst. 6 zákona. Na závěr společnost VKV Praha s.r.o. ve svých námitkách uvedla, že jí v důsledku pochybení zadavatele hrozí „(...) vznik škody, neboť předmětné hrubé porušení ZVZ zadavatele má zásadní vliv na rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a neuzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky s uchazečem Krnovské strojírny s.r.o., Sídlo: Stará Ježnická 1556/1, Pod Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov, IČO:46581146. Není vyloučeno, že pokud by zadavatel vybral jako nejvhodnější nabídku právě nabídku tohoto uchazeče, mohl stěžovatel na základě dlouhodobé spolupráce právě s tímto uchazečem participovat na plnění určité části předmětu VZ.“.
121. Jako reakci na výše uvedené námitky odeslal zadavatel dne 19. 12. 2016 společnosti VKV Praha s.r.o. „Oznámení o nerozhodování o námitkách“, které jí bylo doručeno téhož dne, v němž uvádí, že o podaných námitkách nerozhodl. Zadavatel svůj postup v tomto oznámení dále zdůvodňuje, a to nedostatkem aktivní legitimace této společnosti k jejich podání.

Zadavatel v předmětném oznámení uvádí odkaz na § 110 odst. 2 zákona, přičemž konstatuje, že „Vzhledem k tomu, že VKV Praha nepodal nabídku v předmětné veřejné zakázce a dle obsahu námitek se jedná o obchodního partnera druhého uchazeče v pořadí (Krnovské opravny a strojírny), není VKV Praha aktivně legitimován k podání námitek proti úkonům zadavatele, neboť se nejedná o dodavatele, který má nebo měl zájem na získání veřejné zakázky ve smyslu ust. § 110 odst. 2 ZVZ.“ Zadavatel uzavírá, že „(...) uvedené námitky nepředstavují, z důvodu nedostatku aktivní legitimace VKV Praha k jejich podání, úkon dle ZVZ a zadavateli proto nevzniká povinnost jejich vypořádání způsobem předpokládaným v ZVZ. Zadavatel proto o námitkách nerozhoduje, o čemž VKV Praha tímto vyrozumívá.“

122. Vzhledem ke skutečnosti, že společnost VKV Praha s.r.o. nepovažovala postup zadavatele za zákonný, podala dne 22. 12. 2016 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu, přičemž Úřad předmětné správní řízení vedené pod sp. zn. S0764/2016/VZ usnesením č. j. ÚOHS-S0764/2016/VZ-00589/2017/532/MOn ze dne 9. 1. 2017 v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil, neboť žádost společnosti VKV Praha s.r.o., tj. návrh ze dne 22. 12. 2016, se stala zjevně bezpředmětnou, a to s ohledem na skutečnost, že zadavatel dne 30. 12. 2016 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Předmětné usnesení nabylo právní moci dne 28. 1. 2017. Je třeba uvést, že již v tomto usnesení Úřad jako obiter dictum posuzoval problematiku aktivní legitimace společnosti VKV Praha s.r.o., přičemž uvedl, že společnost VKV Praha s.r.o. nebyla dodavatelem, který má nebo měl zájem na získání veřejné zakázky.
123. Jak již Úřad konstatoval výše, navrhovatel nevyužil možnost podat návrh dle § 114 odst. 1 zákona u Úřadu, a z tohoto důvodu blokační lhůta podle § 111 odst. 5 zákona zadavateli ve vztahu k námitkám navrhovatele uplynula dne 29. 12. 2016. Jelikož však v předmětném zadávacím řízení byly podány i další námitky, a to námitky společnosti VKV Praha s.r.o., která následně podala včasný návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, je esenciální posoudit běh blokační lhůty vzhledem k námitkám společnosti VKV Praha s.r.o., a zjistit tedy, zda zadavatel neporušil zákaz uzavření smlouvy podle § 111 odst. 5 zákona, právě tím, že uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky v blokační lhůtě 45 dnů, která se měla dle argumentace navrhovatele aktivovat doručením námitek společnosti VKV Praha s.r.o. a následným podáním návrhu tohoto subjektu v téže věci.
124. Vzhledem k výše uvedenému považuje Úřad na tomto místě za nezbytné posoudit, zda vůbec započala ve vztahu k námitkám společnosti VKV Praha s.r.o. a následně podanému návrhu této společnosti na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele plynout lhůta podle § 111 odst. 5 zákona. Jinak řečeno, zda byl zadavatel vázán blokační lhůtou v délce 45 dnů ode dne doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o. k uzavření smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky, když společnost VKV Praha s.r.o. následně podala návrh na přezkoumání u Úřadu. K tomuto Úřad uvádí následující.
125. Obecně k institutu podání námitek Úřad uvádí, že se jedná o proces, ve kterém je zadavatel na základě „podnětu“ dodavatele (uchazeče) ve formě námitek povinen přezkoumat a zhodnotit svůj postup v zadávacím řízení. Námitky představují jeden ze základních prostředků ochrany dodavatelů proti nesprávnému postupu zadavatele. Pokud se dodavatel domnívá, že byl postupem zadavatele poškozen na svých právech, může podat proti jednotlivým úkonům zadavatele námitky, pokud je k tomu ze zákona oprávněn. Je třeba akcentovat, že ne každý subjekt je k podání námitek v rámci zadávacího řízení oprávněn, přičemž v tomto smyslu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010 – 173, kde uvedl: „Významným kontrolním mechanismem

procesu zadávání veřejných zakázek je možnost podat námitky dle § 110 a násl. ZVZ a následně možnost iniciovat řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dle § 113 a násl. téhož zákona. Těmito možnostmi disponuje dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku namítaného porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.“ (zvýraznění provedeno Úřadem, pozn. Úřadu). Na základě výše uvedeného Úřad shrnuje, že námitkové řízení je jedním z nástrojů kontroly zadavatele, a to přímo subjekty, jež se účastní nebo hodlají účastnit daného zadávacího řízení. Z uvedeného důvodu se jedná o neopominutelnou součást procesu zadávacího řízení, která dává **dodavatelům, kteří mají zájem na získání veřejné zakázky**, možnost obrany proti postupu zadavatele.

126. Podle ustanovení § 110 odst. 1 zákona při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek či v soutěži o návrh může kterýkoliv **dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech (dále jen „stěžovatel“)**, zadavateli podat zdůvodněné námitky. Ustanovení § 110 odst. 1 zákona tedy stanoví okruh dodavatelů, kteří jsou oprávněni podávat zdůvodněné námitky zadavateli.
127. Ve světle shora uvedeného lze tedy osobu, které svědčí aktivní legitimace k podání námitek definovat jako dodavatele, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech. Toto vymezení stěžovatele dle § 110 odst. 1 zákona je v zákoně jediné a dopadá tak jak na námitky podávané proti jednotlivým úkonům zadavatele v průběhu zadávacího řízení (§ 110 odst. 2 zákona), tak na námitky podávané proti zadávacím podmínkám (§ 110 odst. 3 zákona), nebo námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a proti rozhodnutí o vyloučení z účasti v zadávacím řízení (§ 110 odst. 4 zákona).
128. Aktivní legitimace konkrétní osoby k podání námitek je tedy dána za kumulativního splnění dvou předpokladů:
- jedná se o dodavatele, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a
 - kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.
129. Úřad ve věci konstatuje, že právo na podání námitek se tak vztahuje na osoby, které mají (nebo by mít mohly) v zadávacím řízení postavení dodavatele ve smyslu § 17 písm. a) zákona. Je nepochybné, že dodavatelé, kteří podávají svou nabídku nebo potenciální dodavatelé, kteří by mohli svou nabídku v zadávacím řízení na daný předmět plnění podat, mají nebo měli zájem na získání určité veřejné zakázky. V souladu se závěry odborné literatury (Raus, D. Nad možnostmi obrany proti postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek. Právní fórum 2008, č. 5) Úřad uvádí, že podmínka zájmu na získání určité veřejné zakázky ve smyslu § 110 odst. 1 zákona bude splněna tam, kde dodavatel alespoň potenciálně mohl příslušné plnění ve prospěch zadavatele objektivně realizovat. Obecně řečeno, zájem o získání určité veřejné zakázky nemá takový dodavatel, který vůbec nebyl (není) takovou konkrétní veřejnou zakázku oprávněn plnit, tedy např. tehdy, pokud nedisponuje potřebným živnostenským či jiným veřejnoprávním povolením k plnění veřejné zakázky.
130. V posuzovaném případě Úřad zjistil, že společnost VKV Praha s.r.o. má v obchodním rejstříku jako předmět podnikání mj. uvedeno „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“. Z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku, jehož kopie je

součástí správního spisu, vyplývá, že společnost VKV Praha s.r.o. má pro předmět podnikání „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ zapsány tyto obory činnosti: „Výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků“, „Velkoobchod a maloobchod“ a „Poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků“. Úřad podotýká, že v šetřeném případě je předmětem veřejné zakázky dodávka nízkopodlažních středněkapacitních tramvajových vozů pro zadavatele. Poněvadž ovšem společnost VKV Praha s.r.o. nedisponuje oprávněním k podnikání pro obor činnosti „Výroba drážních hnacích vozidel a drážních vozidel na dráze tramvajové, trolejbusové a lanové a železničního parku“, který by odpovídal předmětu šetřené veřejné zakázky, lze již na tomto místě učinit závěr, že vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nebyla společnost VKV Praha s.r.o. s ohledem na předmět její činnosti a její živnostenská oprávnění způsobilá mít oprávněný zájem na získání předmětné veřejné zakázky, a nemohla tedy být ani potenciálním uchazečem o předmětnou veřejnou zakázku.

131. Jak již Úřad uvedl výše, předmětné námitky ze dne 8. 12. 2016 společnosti VKV Praha s.r.o. byly doručeny zadavateli dne 9. 12. 2016, přičemž svým označením a návrhem toho, čeho se tato společnost domáhá, se jedná o námitky směřující proti některým úkonům zadavatele a proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky; je třeba akcentovat, že společnost VKV Praha s.r.o. tak podala námitky proti rozhodnutí, které jí vůbec nebylo (je třeba poznamenat, že zcela legitimně) doručováno, neboť v předmětném zadávacím řízení tato společnost vůbec nepodala nabídku. Úřad má v tomto případě tudíž za prokázané, že se nejednalo o uchazeče o šetřenou veřejnou zakázku. Z dokumentace o veřejné zakázce navíc nevyplývá, že by předmětná společnost podala žádost o poskytnutí zadávací dokumentace, příp. žádost o poskytnutí dodatečných informací k zadávacím podmínkám, respektive jakýmkoli jiným způsobem projevila zájem na získání šetřené veřejné zakázky. Úřad tedy konstatuje, že společnost VKV Praha s.r.o. neučinila žádný aktivní krok pro účast v šetřeném zadávacím řízení, který by indikoval zájem být dodavatelem předmětného plnění veřejné zakázky.
132. Úřad tudíž na tomto místě uzavírá, že zájem na získání veřejné zakázky může mít jen dodavatel, který v zadávacím řízení podává nabídku, event. dodavatel, jenž o podání nabídky má možnost usilovat či se o veřejnou zakázku zajímá v takové intenzitě, jež by vyústila v krocích směřujících k jejímu získání (např. v případě podání námitek jde o situaci, kdy pokud by neexistovaly tvrzené nezákonnosti v postupu zadavatele bránící mu podat nabídku, nabídku by jinak podal). V šetřeném případě ovšem společnost VKV Praha s.r.o. jednak nabídku nepodala a ani podat nemohla, neboť nebyla způsobilá k plnění předmětu šetřené veřejné zakázky; z tohoto důvodu tak společnost VKV Praha s.r.o. nemůže být tím, kdo by potenciálně mohl v zadávacím řízení zvítězit a následně uzavřít se zadavatelem smlouvu na veřejnou zakázku. Pro úplnost lze doplnit, že s přihlédnutím k tomu, jaké úkony byly předmětnými námitkami rozporovány, lze uvést, že námitky byl oprávněn podat pouze uchazeč ve smyslu § 17 písm. j) zákona, tedy dodavatel, který podal v zadávacím řízení nabídku.
133. Úřad tudíž konstatuje, že vzhledem k této skutečnosti, tzn., že společnost VKV Praha s.r.o. není dodavatelem, který má nebo měl zájem na získání předmětné veřejné zakázky, nelze tak předmětnou společnost považovat za dodavatele ve smyslu § 110 odst. 1 zákona a není v tomto případě splněna jedna z kumulativních podmínek aktivní legitimace k podání námitek dle § 110 odst. 1 zákona. Úřad tudíž v šetřeném případě není povinen dále zkoumat splnění druhé stěžejní podmínky uvedené v § 110 odst. 1 zákona, která musí být při zkoumání aktivní legitimace osoby k podání námitek splněna kumulativně s předchozí

podmínkou, a to, aby šlo o takového dodavatele, kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.

134. Pro úplnost Úřad ovšem nad rámec uvedeného k této druhé podmínce aktivní legitimace pro dobrou správu sděluje následující. Úřad obecně uvádí, že újma je pojem zjevně širší než pojem škoda, přičemž újma nemusí a v určitých fázích ani nemůže být přesně vyčíslena, a proto stačí obecné vymezení následku jednání zadavatele vůči stěžovateli. Újma v sobě zahrnuje jak materiální a v daný okamžik vyčíslitelnou škodu, tak škodu, kterou v okamžiku podání návrhu není možné přesně stanovit, avšak musí být nesporné, že došlo k újmě na právech eventuálního dodavatele. Povinnosti prokázat vznik újmy se obšírně věnovalo mj. rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R158/2009/VZ-10447/2010/310/ASc ze dne 15. 7. 2010, v němž bylo uzavřeno, že „(...) v zásadě postačí, aby byla újma prokázána aspoň v tom smyslu, že uchazeč ztratil minimálně teoretickou možnost veřejnou zakázku získat“. Společnost VKV Praha s.r.o. ve svých námitkách uvedla, že mu v důsledku pochybení zadavatele hrozí „(...) vznik škody, neboť předmětné hrubé porušení ZVZ zadavatele má zásadní vliv na rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a neuzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky s uchazečem Krnovské strojírný s.r.o., Sídlo: Stará Ježnická 1556/1, Pod Bezručovým vrchem, 794 01 Krnov, IČO:46581146. Není vyloučeno, že pokud by zadavatel vybral jako nejvhodnější nabídku právě nabídku tohoto uchazeče, mohl stěžovatel na základě dlouhodobé spolupráce právě s tímto uchazečem participovat na plnění určité části předmětu VZ.“. Z výše uvedeného je zřejmé, že společnost VKV Praha s.r.o. dovozuje újmu, která jí byla způsobena úkonem zadavatele, ze skutečnosti, že smlouva na plnění veřejné zakázky nebyla uzavřena s navrhovatelem, přičemž v případě, kdy by předmětná smlouva byla uzavřena právě s navrhovatelem, mohla se tato společnost na předmětné veřejné zakázce podílet jako subdodavatel.
135. Úřad ve věci poznamenává, že v šetřeném případě z obsahu nabídky navrhovatele ovšem nezjistil, že by společnost VKV Praha s.r.o. byla smluvním subdodavatelem uvedeným v nabídce navrhovatele pro tuto konkrétní veřejnou zakázku. Úřad pouze zjistil (<http://kos.cz/index.php?id=profil-podniku>), že společnost VKV Praha s.r.o. je smluvním partnerem navrhovatele spolupracujícím na dodávkách nových tramvají pro městskou hromadnou dopravu. Společnost VKV Praha s.r.o. tak teoreticky může v předmětném zadávacím řízení vystupovat pouze v pozici potenciálního subdodavatele.
136. Pokud jde o pojem subdodavatel, ustanovení § 17 písm. i) zákona stanoví, že subdodavatelem se rozumí osoba, prostřednictvím které má dodavatel plnit určitou část veřejné zakázky nebo která má poskytnout dodavateli k plnění veřejné zakázky určité věci či práva. Subdodavatel tedy nemá zájem na získání veřejné zakázky „pro sebe“, ale pouze na uzavření smlouvy na plnění subdodávky s dodavatelem, který potenciálně má možnost veřejnou zakázku získat. Z obsahu námitek přitom plyne, že společnost VKV Praha s.r.o. má zájem pouze na tom, aby veřejnou zakázku získal jiný dodavatel, tj. navrhovatel podávající nabídku v předmětném zadávacím řízení, jemuž by potenciálně mohl poskytovat subdodávky. Je třeba také konstatovat, že subdodavatel nemá vůči zadavateli odpovědnost jako dodavatel v zadávacím řízení, ani při následné realizaci veřejné zakázky. Právní vztah vzniká pouze na základě smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem vzešlým ze zadávacího řízení (tj. vybraným uchazečem). Úřad v této souvislosti konstatuje, že obdobný závěr k otázce okruhu osob, jež mohou podávat řádné námitky zadavateli, popř. následný návrh k Úřadu, je uveden i v rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0509/2015/VZ-26357/2015/523/LKa ze dne 4. 9. 2015 potvrzeném rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R309/2015/VZ-

25364/2016/321/Oho ze dne 16.6.2016. Z výše uvedeného vyplývá, že osoba, která má v konkrétní veřejné zakázce vystupovat coby subdodavatel, obecně není oprávněna k podání námitek v dané veřejné zakázce, resp. k podání návrhu u Úřadu v téže věci.

137. Všechny výše uvedené skutečnosti dle názoru Úřadu jasně prokazují, že společnost VKV Praha s.r.o. není dodavatelem, který má nebo měl zájem na získání předmětné veřejné zakázky, tudíž se v šetřeném případě ani nemůže jednat o osobu, jejíž újma by spočívala ve ztrátě aspoň teoretické možnosti veřejnou zakázku „pro sebe“ získat. Z tohoto důvodu Úřad na tomto místě shrnuje, že společnost VKV Praha s.r.o. nebyla oprávněna v šetřeném zadávacím řízení podat zadavateli předmětné námitky, neboť se v tomto případě nejednalo o osobu aktivně legitimovanou k jejich podání dle § 110 odst. 1 zákona. Námitky společnosti VKV Praha s.r.o. je tedy nutno z výše uvedených důvodů považovat za nepřijatelné, popř. nicotné; jedná se o úkon, který nemůže vyvolat žádné právní následky.
138. Úřad doplňuje, že v případě, že by námitky v rámci zadávacích řízení mohla podávat kterákoliv osoba, která není alespoň potenciálním dodavatelem předmětu plnění konkrétní veřejné zakázky, by ad absurdum mohlo docházet k situacím, kdy by námitky podávaly jakékoli osoby bez zájmu o veřejnou zakázku, a to z důvodu vytváření případných strategických obstrukcí v průběhu zadávacích řízení. Takový závěr by však byl zcela nemyslitelný a bránil by naplnění účelu zadávacích řízení, jejichž účelem je vybrat co nejefektivněji nevhodnějšího dodavatele předmětu plnění, přičemž možnost participace osob, které nemají ani potenciální možnost se zadávacím řízením účastnit, by průběh zadávacích řízení komplikovala, prodlužovala a zcela zbytečně zatěžovala všechny účastníky. Takové závěry nemůže Úřad připustit.
139. Z dokumentace o veřejné zakázce je zřejmé, že zadavatel o podaných námitkách společnosti VKV Praha s.r.o. nerozhodoval, a to z důvodu nedostatku aktivní legitimace této společnosti k jejich podání. „Oznámení o nerozhodování o námitkách“ ze dne 19. 12. 2016 bylo společnosti VKV Praha s.r.o. doručeno téhož dne. K tomuto postupu zadavatele Úřad uvádí, že s ohledem na již shora konstatované je nesporné, že zadavatel neměl povinnost předmětné námitky společnosti VKV Praha s.r.o. směřující proti úkonům zadavatele a výběru nejvhodnější nabídky vypořádat, resp. o nich před uzavřením smlouvy rozhodnout (vyhovět/nevyhovět) a tedy postupovat podle ustanovení § 111 odst. 1 zákona, neboť v šetřeném případě se vůbec nejednalo o námitky podle zákona, tedy o námitky podané dodavatelem, který má nebo měl zájem na získání předmětné veřejné zakázky.
140. K námitce navrhovatele, že pokud zadavatel nerozhodl o námitkách této společnosti, platí, že námitkám nevyhověl, přičemž je podle navrhovatele irelevantní, z jakého důvodu o námitkách nebylo rozhodováno, Úřad uvádí, že tato zákonná fikce (§ 111 odst. 5 věta druhá zákona) se uplatní pouze u námitek podle zákona, tedy námitek podaných stěžovatelem, tj. dodavatelem, který má nebo měl zájem na získání veřejné zakázky. Zákon totiž výslovně nestanoví, jakým způsobem se „nezabývat“ námitkami podanými neoprávněnou osobou. Postup, kdy zadavatel ostatní uchazeče informoval o podání takových „námitek“ a sdělil, z jakého důvodu o nich nebude rozhodovat, naopak Úřad považuje za velice vhodný a transparentní. Nelze však v žádném případě konstatovat, jak tvrdí navrhovatel, že pokud zadavatel o takových námitkách nerozhodl, platí, že jim nevyhověl, protože tato zákonná fikce se uplatní pouze u námitek podle zákona, tedy námitek podaných stěžovatelem. V této části se tedy Úřad zcela ztotožňuje s argumentem zadavatele, že způsoby vypořádání námitek uvedené v zákoně jsou relevantní pouze v případě námitek podaných dodavatelem splňujícím podmínky stanovené v § 110 odst. 1 zákona.

141. Úřad v této věci uzavírá, že zadavatel neporušil zákon, když o námitkách společnosti VKV Praha s.r.o. ze dne 8. 12. 2016 jako podaných neoprávněnou osobou vůbec nerozhodoval a společnost VKV Praha s.r.o. pouze vyrozuměl o nerozhodování o těchto námitkách, neboť vyhovět, resp. nevyhovět námitkám ve smyslu § 111 odst. 1 zákona lze pouze námitkám podaným aktivně legitimovanou osobou, tedy „stěžovatelem“ ve smyslu § 110 odst. 1 zákona.
142. Předmětné vyhodnocení námitek jako podaných neoprávněnou osobou je přitom pro posouzení, zda se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona stěžejní, neboť blokační lhůta 45 dní vymezená v § 111 odst. 5 zákona počíná běžet ode dne doručení námitek, kterým zadavatel nevyhověl. Nicméně, jak již bylo uvedeno výše, platí, že zadavatel má povinnost rozhodovat pouze o řádných námitkách splňujících veškeré náležitosti uvedené v § 110 odst. 7 zákona, podaných výhradně oprávněnou osobou, tj. „stěžovatelem“ ve smyslu § 110 odst. 1 zákona (viz bod 126. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž v šetřeném případě žádné takové námitky zadavateli doručeny nebyly.
143. Úřad v této souvislosti tudíž uvádí, že blokační lhůta 45 dní ode dne doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o., ve které zadavatel nesmí uzavřít smlouvu, vzhledem k výše uvedenému vůbec nezačala běžet. Počátek běhu blokační lhůty, ve které nesmí zadavatel uzavřít smlouvu je totiž podmíněn skutečností, že zadavatel podaným námitkám nevyhoví, jak vyplývá z první věty § 111 odst. 5 zákona. V šetřeném případě ovšem zadavatel předmětné „námitky“ z důvodu nedostatku aktivní legitimace společnosti VKV Praha s.r.o. nevyřídil podle § 111 odst. 1 zákona v tom smyslu, že jim nevyhověl, nýbrž o podaných námitkách vůbec nerozhodoval; lze jinými slovy vyjádřit, že k podání námitek splňujících náležitosti dle § 110 odst. 1 zákona vůbec nedošlo. V šetřeném případě tudíž ani nemůže být pro tento případ aplikován zákaz uzavření smlouvy ve lhůtě 45 dnů od doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o., jak se navrhovatel mylně domnívá, neboť předmětná blokační lhůta se vůbec neuplatní, když nejsou splněny všechny podmínky dané ustanovením § 111 odst. 5 zákona. Úřad se tedy ztotožňuje s názorem zadavatele a vybraného uchazeče, že ustanovení § 111 odst. 5 zákona podmiňuje zákaz uzavření smlouvy předchozímu nevyhovění podaným námitkám, přičemž v šetřeném případě Úřad konstatuje, že k takovému rozhodnutí zadavatele nedošlo, neboť zadavatel zcela v souladu se zákonem nepřistoupil k věcnému přezkumu takto podaných námitek; z uvedeného důvodu tedy ani nepočala běžet blokační lhůta 45 dnů od podání těchto námitek.
144. V souvislosti s výše uvedeným Úřad tedy akcentuje, že je nezbytné rozlišovat dvě situace, a sice podání řádných námitek, o kterých zadavatel rozhoduje dle § 111 odst. 1 zákona, tj. podrobí je zkoumání z obsahového hlediska, přičemž jim buď vyhoví, nebo nevyhoví. V případě jejich nevyhovění bude aktivována blokační lhůta ve smyslu § 111 odst. 5 zákona. V situaci, kdy jsou námitky podány neoprávněnou osobou, o kterých zadavatel vůbec nerozhoduje ve smyslu § 111 odst. 1 zákona, blokační lhůta, ve které nesmí dojít k uzavření smlouvy, nezačne vůbec běžet. V této souvislosti lze odkázat taktéž na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S501/2014/VZ-18027/2014/542/JVo ze dne 26. 8. 2014, ve kterém Úřad stejný závěr učinil vzhledem k námitkám podaným opožděně, přičemž lze konstatovat, že pokud se blokační lhůta neaktivuje v případě podání opožděných námitek, nedochází k její aktivaci logicky ani v souvislosti s námitkami podanými neoprávněnou osobou; v obou případech se jedná o námitky, které nesplňují některou z jejich zákonných náležitostí, přičemž v případě námitek podaných neoprávněnou osobou je situace o to více zřejmá, neboť v tomto případě se vůbec nejedná o námitky podle zákona, tedy o námitky podané v souladu s § 110 odst. 1

zákona, který umožňuje podat námitky pouze stěžovateli, tj. dodavateli, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatelem hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, neboť s úkonem jiné osoby, než stěžovatele zákon v tomto případě nespojuje absolutně žádné účinky a nezakotvuje ani zákonný postup zadavatele v takovém případě.

145. Navrhovatel ve svém návrhu namítá, že zákonem stanovená povinnost neuzavřít smlouvu v době běhu blokační lhůty by se dala ze strany zadavatele snadno a účelově obcházet právě tím, že námitky budou zadavatelem buď odmítnuty, nebo o nich nebude vůbec rozhodnuto. Úřad se s touto námitkou navrhovatele ovšem nemůže ztotožnit, neboť zákon zadavateli jasně stanoví, jak postupovat při vyřizování doručených námitek, přičemž z tohoto zákonem daného postupu nelze nijak vybočovat. Zadavatel je tak povinen v případě řádně podaných námitek rozhodnout v souladu s § 111 odst. 1 zákona tak, že jim buď vyhová či nevyhová, přičemž však zadavatel nerozhoduje o námitkách, které byly podány opožděně nebo které vzal stěžovatel zpět, jak je uvedeno v § 111 odst. 4 zákona a námitky neobsahující náležitosti dle § 110 odst. 7 zákona zadavatel odmítne. V případě, že by zadavatel porušil některý z těchto postupů, mohl by být odpovědný za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, potažmo za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona. Opětovně však Úřad uvádí, že právě uvedené se vztahuje pouze k námitkám ve smyslu zákona, tedy k úkonu učiněnému dodavatelem, který má nebo měl zájem na získání veřejné zakázky. V případě, že by tedy Úřad při následném přezkumu zjistil, že námitky byly podány v souladu se zákonem, v konkrétním případě tedy osobou k tomu oprávněnou, došlo by k aplikaci výše uvedených ustanovení, tedy i ustanovení § 111 odst. 5 zákona, podle kterého pokud zadavatel o námitkách nerozhodl v souladu s § 111 odst. 1 zákona, platí, že námitkám nevyhověl. V takové situaci by bylo možné konstatovat, že zadavatel případně porušil uzavřením smlouvy v blokační lhůtě ustanovení § 111 odst. 5 zákona, a dopustil by se tak správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona. K takové situaci však v daném případě nedošlo, neboť Úřad dovodil, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když námitky vyhodnotil jako námitky podané osobou bez aktivní legitimace.
146. Úřad shrnuje, že pokud tedy o předmětných námitkách zadavatel není povinen rozhodnout, pak nelze uzavřít, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona, neboť v šetřeném případě nedošlo k aktivaci blokační lhůty dle § 111 odst. 5 zákona v délce 45 dnů ode dne doručení námitek společnosti VKV Praha s.r.o. k uzavření smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky.
147. V návaznosti na výše uvedené pak Úřad uzavírá, že zadavatel v tomto případě neporušil postup stanovený mu v ustanovení § 111 odst. 5 zákona tím, že ačkoliv mu byly dne 9. 12. 2016 doručeny námitky společnosti VKV Praha s.r.o., jež svým obsahem směřovaly proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a dalším úkonům zadavatele, uzavřel dne 30. 12. 2016 s vybraným uchazečem smlouvu na plnění předmětu šetřené veřejné zakázky, neboť se nejednalo o námitky dle zákona podané osobou oprávněnou k jejich podání dle § 110 odst. 1 zákona, z tohoto důvodu tak ani nemohly představovat úkon, s nímž by zákon spojoval aktivaci blokační lhůty dle § 111 odst. 5 zákona. Na základě těchto zjištění Úřad vyslovuje svůj závěr, že se zadavatel svým postupem nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona.
148. Úřad na tomto místě poznamenává, že zadavatel se dopustí uvedeného správního deliktu mimo porušení § 111 odst. 5 zákona i tím, že uzavře smlouvu na veřejnou zakázku v době běhu odkladných lhůt dle § 82 odst. 1 zákona, § 110 odst. 6 zákona anebo v rozporu s

nařízeným předběžným opatřením (dle § 117 odst. 1 zákona). V tomto případě se ovšem zadavatel nedopustil ani porušení zákazu uzavřít smlouvu před uplynutím lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ve smyslu § 82 odst. 1 zákona, ani porušení zákazu uzavřít smlouvu před uplynutím lhůty pro podání námitek podle § 110 odst. 3 až 5 zákona a do doby doručení rozhodnutí zadavatele o námitkách, neboť tuto smlouvu uzavřel až dne 30. 12. 2016 po uplynutí lhůty pro možnost podání návrhu navrhovatele na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Úřad sděluje, že v tomto případě ani nebylo nařízeno předběžné opatření dle § 117 odst. 1 zákona, z tohoto důvodu tudíž ani nemohlo dojít k porušení tohoto zákazu zadavatelem. Úřad poznamenává, že předmětná porušení zákona ani nebyla namítána v doručeném návrhu na zákaz plnění smlouvy.

149. Jelikož je podle ustanovení § 118 odst. 2 písm. b) zákona nezbytné pro uložení zákazu plnění smlouvy, aby se zadavatel dopustil správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona a současně správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. d) zákona, a vzhledem ke skutečnosti, že již z výše uvedeného je evidentní, že v intencích šetřené věci neshledal Úřad spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona zadavatelem, považuje Úřad za nadbytečné v tomto správním řízení posuzovat, zda došlo ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť je již nyní z logiky věci zřejmé, že nelze předmětnému návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy vyhovět.
150. Úřad na tomto místě připomíná, že správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, je možno zahájit pouze z moci úřední, přičemž k tomu Úřad poznamenává, že na zahájení správního řízení z moci úřední není právní nárok. Navrhovatel se tak může domáhat pouze uložení nápravného opatření ze strany Úřadu vůči zadavateli, nemůže se však v návrhovém řízení domáhat uložení pokuty za spáchání správního deliktu. Tak může postupovat pouze Úřad v řízení o spáchání správního deliktu, které je zahajováno z moci úřední. Tento postup vychází ze základních principů trestání. Správní trest zasahuje citelně do majetkových i jiných práv subjektů a zásada subsidiarity trestního postihu vyjadřuje požadavek omezit trestání na případy, kdy je to odůvodněno závažností, společenskou nebezpečností protiprávních jednání, kdy je nezbytný zásah správních orgánů a kdy nedostačují jiné prostředky a nástroje. Navrhovatel tedy není oprávněn žádat uložení sankce za spáchání správního deliktu. Uvedené má oporu např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 108/2015-95 ze dne 29. 1. 2016, v němž je uvedeno: „(...) je pouze v dispozici správního orgánu I. stupně, zda zahájí správní řízení z moci úřední či nikoliv. (...) Mezi tato [subjektivní veřejná; poznámka Úřadu] práva nepatří právo na zahájení řízení z moci úřední či na správní potrestání jiné osoby.“
151. Úřad doplňuje, že za situace, kdy by případně Úřad v intencích posuzované věci dospěl k závěru, že má důvodné pochybnosti o spáchání správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a zahájil by tudíž správní řízení z moci úřední ve věci spáchání tohoto správního deliktu zadavatelem v šetřeném zadávacím řízení, neměla by tato skutečnost vliv na toto správní řízení vedené ve věci návrhu na zákaz plnění smlouvy dle § 114 odst. 2 písm. b) zákona, neboť je již na základě výše uvedené konstatace Úřadu zřejmé, že ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona zadavatelem v tomto případě nedošlo, což je jedna ze dvou podmínek pro uložení zákazu plnění smlouvy podle § 118 odst. 2 písm. b) zákona, které musí být splněny kumulativně.
152. K námitce navrhovatele uvedené ve vyjádření k podkladům ze dne 2. 3. 2017, kde navrhovatel odkazuje na § 28 odst. 1 správního řádu (tzv. tvrzené účastenství), kdy v pochybnostech bude za účastníka považován i ten, kdo tvrdí, že účastníkem je, dokud se

neprokáže opak, a v této věci dále zmiňuje nález Ústavního soudu I. ÚS 600/99 ze dne 30. 10. 2001, přičemž z tohoto důvodu považuje navrhovatel společnost VKV Praha s.r.o., a to až do pravomocného konstatování ohledně její aktivní legitimace k podání návrhu na přezkum či námitek, za stěžovatele a navrhovatele dle zákona, Úřad uvádí následující. Podle § 116 zákona je účastníkem správního řízení vždy zadavatel a v řízení zahájeném na návrh též navrhovatel; je-li předmětem řízení přezkoumání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nebo rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího návrhu, je účastníkem řízení též vybraný uchazeč nebo vybraný účastník soutěže o návrh. V řízení o spáchání správního deliktu je účastníkem osoba podezřelá z jeho spáchání. Vzhledem k výše jasně definovanému účastenství dle zákona je proto nepochybné, že ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0764/2016/VZ, ve kterém bylo vydáno již pravomocné usnesení č. j. ÚOHS-S0764/2016/VZ-00589/2017/532/MOn ze dne 9. 1. 2017, byl účastníkem jak zadavatel, tak společnost VKV Praha s.r.o. jako navrhovatel v tomto správním řízení a dále vybraný uchazeč, neboť předmětem tohoto správního řízení bylo přezkoumání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Jak již Úřad uvedl výše, v tomto správním řízení je dle § 116 zákona taktéž nesporné, že účastníkem se stal zadavatel, navrhovatel a vybraný uchazeč. Úřad má tudíž účastenství v obou správních řízeních za jasně vymezené a v šetřeném případě ani žádné pochybnosti ohledně účastenství nevyvstaly, přičemž Úřad připomíná, že zákon má vlastní definici účastenství, tudíž správní řád se v této věci ani podpůrně nepoužije (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 74/2014-535 ze dne 17. 10. 2016). Co se týče aktivní legitimace k podání námitek společnosti VKV Praha s.r.o., Úřad odkazuje na odůvodnění tohoto rozhodnutí, kde Úřad konstatoval, že společnost VKV Praha s.r.o. nebyla k podání námitek aktivně legitimována, přičemž odkaz na výše uvedený nález Ústavního soudu považuje Úřad v dané věci za nepřípadný, neboť ten řeší otázku účastenství ve správním řízení, nikoliv otázku aktivní legitimace k podání námitek v rámci zadávacího řízení. Předmětné závěry Ústavního soudu týkající se účastenství ve správním řízení nelze rozšiřovat a následně aplikovat na problematiku postavení jednotlivých subjektů v rámci zadávacího řízení, neboť se jedná o zcela jiné instituty, které se řídí odlišnými zákonnými ustanoveními. Z výše uvedených důvodů Úřad tedy předmětnou námitku navrhovatele posoudil jako nedůvodnou.

153. Vybraný uchazeč ve svém vyjádření navrhuje, aby Úřad podaný návrh dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, přičemž zároveň požaduje, aby mu Úřad přiznal náhradu nákladů řízení. K tomuto požadavku vybraného uchazeče Úřad sděluje následující. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 zákona též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis (vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách). V šetřeném případě ovšem Úřad rozhodl o zamítnutí návrhu podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, nikoliv o uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona, přičemž pouze s touto formou rozhodnutí zákon spojuje uložení povinnosti zadavatele nahradit náklady řízení, přičemž ani v tomto případě, ale nedochází k úhradě nákladů řízení vzniklých dalším účastníkům takového řízení. V dalším pak platí § 119 odst. 1 zákona, který uvádí, že nestanoví-li tento zákon jinak, nesou Úřad i účastníci řízení své náklady řízení. Úřad tedy nemá žádné zákonné zmocnění k tomu, aby vybranému uchazeči jakkoliv nahrazoval jemu vzniklé náklady související s tímto správním řízením.

154. S ohledem na to, že pro uložení zákazu plnění smlouvy podle § 118 odst. 2 písm. b) zákona je třeba dovodit spáchání dvou správních deliktů, a jak uvedl Úřad výše, spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. d) zákona zadavatelem Úřad nedovodil, a z tohoto důvodu zjišťování naplnění druhého z předpokladů pro uložení zákazu plnění smlouvy spočívajícího ve spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem posoudil jako nadbytečné, Úřad tudíž ve věci shledal, že návrh ze dne 26. 1. 2017 není důvodný, a proto v souladu s § 118 odst. 5 písm. a) zákona předmětný návrh zamítl, když neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 2 zákona.
155. Úřad připomíná, že podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona platí, že Úřad návrh navrhovatele zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona. Důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona nemohou být v projednávaném případě dány, neboť již byla dne 30. 12. 2016 zadavatelem uzavřena smlouva s vybraným uchazečem, a nelze proto již uložit nápravné opatření ve formě zrušení zadávacího řízení nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele. Vzhledem k tomu, že Úřad konstatoval, že nezjistil důvody ani pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 2 zákona, rozhodl tak o zamítnutí návrhu navrhovatele, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.
156. Vzhledem k výše uvedenému rozhodl Úřad ve věci tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží:

1. MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, Jakubská 121/1, 602 00 Brno
2. JUDr. Vladimír Tögel, advokát, Ostrovského 253/3, 150 00 Praha – Smíchov
3. Mgr. Tomáš Zacha, advokát, Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy